

Invazia Statelor Unite

...voia Domnului pentru anumite lucruri să se întâmple uneori. Noi am mers la Denver, doar recent, și ne-am întors. Eu cred că ei vor un raport, adunarea. Aceasta a fost una din cele mai bune adunări pe care le-am avut cu anii. Noi am avut un timp minunat. Cam cu puțin peste două mii și-au dat inimile lui Cristos, pe lângă aceia care au primit botezul Duhului Sfânt, pe lângă mari semne și minuni pe care scumpul nostru Domnul Isus le-a făcut în mijlocul oamenilor acolo în Denver. Ei au avut o revărsare minunată, și o mare strângere împreună a oamenilor. Noi am început cu aproape cinci mii, de la început. Și noi am avut Mammoth Gardens. Și în a treia seară, acolo nici măcar nu mai era loc ca oamenii să stea în acel loc. Am avut un astfel de timp minunat, din acele cinci seri!

² Noi am plecat de acolo, să mergem în Canada, eu și băiatul. Și noi am ajuns sus în munți, și a venit o furtună de zăpadă. Eu presupun că ați auzit de ea, la radioul vostru. Și cam o sută optzeci și opt de oameni au pierit în ea. Și noi am fost împotmoliți într-un troian pentru—pentru câteva zile, acolo sus în munți. Iar adunarea noastră a trecut, și noi am venit înapoi acasă acum înainte să plecăm din nou. Astfel noi credem că toate acelea erau poate pentru voia lui Dumnezeu, că aceasta va fi o adunare mai bună, și altceva. El a avut ceva aliniat pentru noi ce noi nu știm.

³ Noi umblăm cumva într-o lume întunecoasă, dar nu în întuneric. Noi doar urmăm așa cum merge Lumina, apoi noi urmăm Lumina.

⁴ Și Tatăl nostru Ceresc poate are ceva despre care noi nu știm nimic. Acolo ar fi putut să fie ceva pericol care stătea acolo sus. Sau, iarăși, El ar putea lucra asupra cuiva să-l aducă. Voi vedeți, Dumnezeu poate doar să lucreze asupra unei persoane în acest fel; El schimbă o întregă națiune doar pentru acea singură persoană, să-i aducă înăuntru. Și astfel noi știm că a fost totul pentru buna glorie a lui Dumnezeu. Și noi îi mulțumim pentru aceasta, și că ne ocrotește. Și acolo erau mulți noi. . .

⁵ Billy și eu am ajutat să-i luăm, de-a lungul drumului și lucruri ca acelea, de oameni care erau tamponați și fiecare lucru. Dar noi am trecut fără nici un necaz. Noi am ieșit jos de pe drum odată, dar aceea a fost doar pentru câteva momente. Și ceva om acolo sus, la o fermă a venit jos și ne-a tras afară cu un tractor. Doar alunecam; era foarte alunecos.

⁶ Și acesta era unul dintre lucrurile pe care ei nu le-au avut de . . . Nu puteau, cei din vremurile vechi nu-și puteau aminti să fi avut vreodată o furtună ca aceea, în ținutul acela, la timpul acela din an, Roundup, Montana. Și noi eram . . . Noi știm că orice foarte remarcabil ca aceea, Domnul nostru își are mîna Lui acolo pe undeva. Aceasta era pentru ceva scop, pentru—pentru binele nostru. Pentru binele nostru, asta-i ceea ce a fost.

⁷ Și astfel eu l-am chemat pe Fratele Neville, după ce am ajuns înapoi, și am zis, “Eu voi fi acasă Duminică. Și—și dacă ți-ar place ca eu să vin jos și să avem poate școală Duminicală, păi, în regulă.” Și am zis, “Atunci eu voi . . . și eu voi fi foarte fericit să ajung acolo.”

⁸ El a zis, “Păi, sigur, Frate Bill.” Zicea, “Noi sîntem întotdeauna așa de fericiți ca tu să vii,” cu o inimă foarte mare deschisă și bun venit, în felul acesta. Și a pus aceasta la programul lui de radio, ieri. Astfel noi sîntem mulțumitori pentru toate aceste lucruri.

⁹ Și în această dimineață, acum, fiind Ziua Mamei. Cei mai mulți oameni, voi veți auzi predici de Ziua Mamei pretutindeni, și oamenii vorbind despre mamă, ceea ce eu cred că este minunat. Las aceea pentru restul serviciului.

¹⁰ În această dimineață am anunțat, asta, un—un subiect despre: *Invazia Statelor Unite*, și despre care am vrut să vorbesc. Care, voi probabil ați auzit emisiunea voastră radio, și voi veți auzi o mulțime din ele astăzi. Și acolo va fi o predică de Ziua Mamei, poate, deseară în servicii. Și astfel m-am gîndit, dimineața aceasta, ca eu să anunț, “invazia.”

¹¹ Eu am vorbit despre aceasta în Denver, aici, nu tocmai exact din apropierea pe care eu tind să o dau în această dimineață, dacă va voi Dumnezeu. Și, aceasta, eu am avut un timp minunat cu aceasta. Domnul doar a binecuvîntat într-un fel minunat. Aceasta cumva ne dă uneori o . . .

¹² Voi trebuie să fiți zguduiți doar un pic, să vă dați seama ce este toată aceasta, nu-i așa, uneori? Și ne rugăm ca Dumnezeu să o facă.

¹³ Și, fiindcă veni vorba, acolo sus, cînd noi am trecut prin . . . Oamenii de Afaceri din Denver erau aceia care au sponsorat adunarea, și acesta a fost un sponsor deosebit de cum am avut vreodată înainte.

¹⁴ Și de obicei, predicatorii, cînd ei sponsorează adunarea, ei vor zice . . . “Ați anunțat-o?” “Da, la biserică.” Cam atîta-i tot. Aceia sînt păstori; ei vor ca turma lor să știe despre ea. Aceea este doar o . . . Aceea este treaba lor.

¹⁵ Dar Oamenii de Afaceri au fost puțin deosebiți. Ei au vrut ca lumea să știe despre aceasta, astfel ei doar au azvîrlit o

reclamă în valoare de cam trei sau patru mii de dolari pe toate tramvaiele, taximetrele, pe toate tampoanele mașinilor, și peste tot. Noi am avut un timp minunat.

16 După ce s-a terminat serviciul, ei m-au chemat la o parte, și au zis, “Frate Branham, ce putem să facem pentru tine acum? Ce-ți datorăm?”

17 Am zis, “Păi, desigur, nimic.” Am zis, “Voi nu-mi datorați nimic.” Am zis, “Voi puteți să-mi plătiți costul hotelului, de aici jos, dacă voi doriți.”

18 “Oh, noi vrem să facem ceva pentru tine.” Și ei nu au vrut. . . Eu nu am vrut să iau nimic de la ei.

19 Astfel managerul i-a chemat pe acolo. El a zis, “Eu cred că lui cumva îi place să vîneze și să pescuiască, nu-i așa?”

Au zis, “Da.”

20 Astfel unul din oamenii de afaceri avea o fermă acolo sus, și el a zis, “Eu doar îi voi face un cadou din aceea.”

21 Ei bine, Dl. Moore a plecat sus să o vadă, și el a trebuit să meargă înapoi cam treizeci și cinci de mile, călare pe cal. Eu am spus. . . Dl. Moore a zis, “Mi-ar place să o văd pe Sora Branham șezînd pe un cal, să mergem înapoi la aceea.” Astfel el, ei, și. . .

22 Dar, după aceea, totuși, ei au mers acolo la o casă țărănească la Silver Plume, Colorado. Aceasta trebuie să fie de partea aceea acum. Și ei au cumpărat o fermă mică acolo, și au pus o casă cu cinci camere acolo pentru mine acum, de asemenea, la Silver Plume, Colorado, care este chiar în inima munților. Astfel, voi pescarilor, eu cred că este un timp bun, astfel acesta ar fi un loc bun să te relaxezi, și cînd după adunări și alte lucruri, dacă Dumnezeu permite. Aceasta depinde de El, voi vedeți.

23 Eu doresc acum să atrag atenția noastră la Cuvînt. Și eu doar iubesc Cuvîntul, Cuvîntul viu al lui Dumnezeu. El este, înlăuntrul Cuvîntului este Viața. Acum, “Cuvîntul, litera, omoară, dar Duhul dă Viață.” Iar Viața este în Cuvînt, deoarece acesta este Cuvîntul lui Dumnezeu. Viața zace în Cuvîntul Său.

De parcă eu v-aș fi spus, “Eu vă dau. . .”

24 Voi ziceți, “Mi-e foame, în dimineața aceasta, Frate Branham. Ai vrea să-mi dai cinci dolari?”

25 Eu aș spune, “Eu vreau.” Acum acolo este tot atît de multă viață în aceea după cum este în promisiunea mea.

26 Asta este în același fel cum este cu Dumnezeu. Cînd Dumnezeu promite ceva, atunci ce este Dumnezeu, a Lui. . . El

trebuie să fie în Cuvîntul Lui. Vedeți? Acest Cuvînt valorează nici . . . Acest Cuvînt este întocmai la fel ca Dumnezeu. Acesta este Dumnezeu.

²⁷ Cuvîntul vostru este ceea ce sînteți voi. Aceasta este legătura voastră; noi obișnuiam să o numim. Legătura ta este cuvîntul tău. Dacă noi nu putem lua cuvîntul tău, atunci eu nu pot avea încredere. Dar dacă eu pot lua cuvîntul tău pentru orice, atunci acesta este un om de onoare.

²⁸ Și Biblia a spus, “La început era Cuvîntul, și Cuvîntul era cu Dumnezeu, și Cuvîntul era Dumnezeu.” Vedeți? Vedeți? “Și Cuvîntul s-a făcut trup și a locuit printre noi.”

²⁹ Dacă ne-am gândi, că acesta este tocmai pămîntul pe care locuim noi, în această dimineață, este Cuvîntul lui Dumnezeu. *Acel* pom este Cuvîntul lui Dumnezeu. Și voi, trupul vostru, este Cuvîntul lui Dumnezeu. Dumnezeu l-a vorbit în existență în felul acesta, l-a făcut din nimic; care nu avea nimic.

³⁰ Ați observat vreodată viața umană, de unde a venit ea? O celulă mică, așa de mică încît un ochi uman nu a putut să o vadă; numai printr-o lupă, mare puternică. Și de acolo a venit un om de o sută și cincizeci, două sute de livre. [o livră=453,6gr—Trans.] De unde a venit el? Vedeți? Dumnezeu doar l-a vorbit, și el doar a început, prin natură, să crească, și acolo aceasta a produs întocmai exact. El a vorbit fiecare pom, fiecare lucru, în existență. Și acesta este așa de minunat, lucru minunat, în această dimineață, să privim Cuvîntul lui Dumnezeu.

³¹ Acum aceasta, în această dimineață, în Vechiul Testament, deschizînd acolo la Cronici. Eu am fost doar puțin abătut. . . În timp ce voi deschideți acum la Cronici, capitolul al 18-lea. Doar puțin obosit. Dar dacă Domnul va voi. . .

³² Eu nu sînt sigur; noi vom ști mai mult Miercuri seara. Dacă Domnul va voi, și biserica se simte călăuzită în felul acela, mi-ar place să am Miercuri, Joi, Vineri, Sîmbătă, și Duminică, ca o trezire aici, doar o trezire de învățătură din Cuvînt. [Adunarea, “Amin.”—Ed.] Miercuri, Joi, Vineri, Sîmbătă, și Duminică, doar învățînd asupra Cuvîntului; nu servicii de vindecare, ci învățătură. Poate Domnul ne va călăuzi în felul acela. Și apoi noi. . . Mie doar îmi place să fiu cu voi și să am părtașie în jurul Cuvîntului, cu voi. Vă mulțumesc, foarte mult, pentru acel frumos, minunat, “amin.”

³³ Acum în al 18-lea capitol din Cronici, și începînd cu al 12-lea verset, noi dorim să ne bazăm gîndurile noastre, doar pentru puțină vreme asupra acestui subiect vital al zilei. Întii Cronic-. . . Sau, Doi Cronici, eu vă cer scuze. Doi Cronici 18:12, și noi vom citi o porțiune din aceasta aici, și să vedem ce va vrea Domnul nostru ca noi să știm.

Și mesagerul care s-a dus să-l cheme pe Mica i-a vorbit, zicînd, Iată, cuvintele profeților vorbesc cu un gând de bine către împărat; de aceea cuvîntul tău să fie, eu te rog, să fie ca unul de al lor, și tu să vorbești de bine.

Și Mica a zis, Așa cum DOMNUL este viu, chiar ce zice Dumnezeuul meu, aceea voi vorbi eu.

Și cînd el a venit la împărat, împăratul a zis către el, Mica, să mergem noi sus la Ramot-galaad la luptă, sau să ne abținem? Și el a zis, Suiți-vă, și prosperați, iar ei vor fi dați pe mîna voastră.

³⁴ Acum să ne bazăm gîndul nostru pentru cîteva momente; doar un cuvînt către El din nou, la aceasta.

³⁵ Tatăl nostru Ceresc, cu inimi recunoscătoare ne apropiem de Tine chiar acum, pentru sufletele pierdute, pentru acei care sînt nevoiași, pentru biserică. La . . . Fie ca Duhul Sfînt să intre repede în Cuvînt acum, ne rugăm. Ia-L chiar drept spre fiecare inimă aici care are nevoie. Și cînd El își dă Mesajul Lui al puterii Cuvîntului în inimă, fie ca noi toți să prosperăm prin El, în această dimineață; mergînd, plecînd de la tabernacol, bucurîndu-ne și lăudînd pe Dumnezeu, zicînd, "Inimile noastre ard înlăuntrul nostru din cauza Prezenței Lui." Căci noi o cerem în Numele Lui. Amin.

³⁶ Scena noastră se bazează, în această dimineață, pe o tragedie. Și Vechiul Testament, pentru mine, este întotdeauna o umbră sau o—sau o previziune a Noului Testament. De multe ori, cineva a zis, "Frate Branham, de ce este că tu ieși întotdeauna Vechiul Testament? Aproape întotdeauna, luînd un text, tu să mergi înapoi în Vechiul Testament." Eu o fac deoarece îmi place tipologia. Îmi place . . .

³⁷ Educația mea este foarte limitată, așa cum toți știe. Și singurul fel pe care eu îl știu să fiu pe undeva lîngă corect, este să văd care era modelul, să privesc de pe plan și să văd ce era aceasta. Și atunci eu știu că ce era *aceea* va fi ceva similar cu ceea ce este *aceasta* aici, deoarece el este doar umbra acestuia. Și eu întotdeauna mă uit înapoi la Vechiul Testament să văd ce au făcut copiii lui Israel, să văd care a fost pedeapsa păcatului, să văd care era justiția profeților, să văd ce erau toate lucrurile acelea; și atunci eu voi avea o idee ce este *aceasta* de aici, care a prevestit ce va fi în terminarea generală la sfîrșit.

³⁸ În acest timp, acolo s-a întîmplat un lucru mare la Israel. Aceasta era în întunecimea miezului nopții lui.

³⁹ În Vechiul Testament, dacă Domnul va voi, poate în serviciile care vin, mi-ar place să arăt cum că Cele Șapte Epoci ale Bisericii s-au tipizat în Vechiul Testament. Cum că ei au început întocmai exact ca la—începutul Epocilor Bisericii a

bisericii Neamurilor, și au mers drept în jos printr-o epocă întunecoasă similară, și au venit afară într-un timp glorios de Cincizecime, la căderea Duhului Sfânt în biserică timpurie din... în vremurile Iudeilor. Apoi mergînd printr-o altă perioadă a bisericii Neamurilor, printr-o epocă întunecoasă, și apoi iese din nou afară în Mileniu, la sfîrșit.

⁴⁰ Acum, cum că în urmă în mijlocul secolelor acolo, acest mare împărat Ahab a venit sus în putere. Și el cumva călărea pe reputația celorlalți împărați Israeliiți, care era un... Ahab, însuși, era cumva un—un credincios de margine. Eu adesea m-am referit la el în felul acela, deoarece el era o parte a timpului din *această* parte a gardului, parte a timpului din *acea* parte a gardului.

⁴¹ Voi nu ați ști unde să stați, un om care este instabil ca acela. Sau, o persoană care pretinde să fie un Creștin, și acela instabil, voi nu știți ce să faceți privitor la persoană. Astăzi ei sînt un Creștin; mîine voi nu știți unde sînt ei. În biserică astăzi, ei se bucură și cîntă și laudă pe Dumnezeu; și mîine, afară bînd, chefuind, alergînd în jur. Atunci cu acel fel de persoană este greu să faci ceva.

⁴² Îmi amintesc, ca băiat, odată noi am avut un—un cal bătrîn, care obișnuia să sară gardurile tot timpul. Și eu presupun că mulți dintre voi oamenii, la vîrsta mea, ați ști în urmă în zilele cailor, zilele trăsurilor. Eu am venit de multe ori, chiar în jos pe strada aceasta de aici, mîinînd o trăsură cu cal, eu însumi. Eu am patruzeci și cinci de ani. Astfel, ei, își amintesc... Acest cal bătrîn, noi puneam un jug pe gîtul lui, așa cum a-ți pune la o vacă, și-l țineam să nu sară gardul. Și el sărea, oricum. Și el atîrna jugul acela și-l întorcea în jur, și așa mai departe. El trecea dincolo de gard. Și într-o zi, ce el...

⁴³ Mă întrebam ce îl atrăgea pe bătrînul acela. Și acolo era o groapă mare prăbușită jos acolo. Acum el stătea în lucernă, înaltă, dar el vroia... Acolo erau niște lamele de iarbă de livadă într-o groapă prăbușită. Și el a sărit gardul acela și a ajuns în groapa aceea prăbușită unde erau toate aceste sîrme și sticle. Păi, el era în gunoiul nostru—nostru, și a intrat acolo să ia cîteva guri din iarba aceea de livadă. Și noi trebuia să luăm alți cîțiva cai și să-l tragem afară din groapa aceea prăbușită. Cînd el a ajuns înăuntru acolo, el a ajuns agățat. Și cînd el a stat acolo afară, el tremura și sîngera, și—și cum era el, doar să ia o gură, sau două, din iarba aceea de livadă, cînd el stătea în lucernă, aproape pînă la genunchii lui.

⁴⁴ Eu adeseori m-am gîndit la tabloul acela. "Calea unui păcătos este grea." El doar nu a vrut să stea liniștit unde el mînca și avea un timp minunat, dar... el trebuia să sară gardul și mergea să ajungă tot strivit și tăiat în felul acesta, doar să ia o gură de—de ceva iarbă de vreun fel deosebit. Acum cam acela

este felul cum fac oamenii, care sar gardul pășunii lui Dumnezeu. Voi nu credeți asta? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.] Ies afară, merg afară astăzi; vin înăuntru. Este în biserică, avînd un timp minunat; apoi, mîine, se vinde pentru ceva ca aceea. Aceasta o face foarte greu.

⁴⁵ Ahab a fost mai mult sau mai puțin felul acela de persoană. În fiecare parte unde bătea vîntul, Ahab își avea așezată pînza lui, dacă aceasta era în partea *asta* sau partea *aceea*. Căsătoria lui l-a încurcat cu totul, cu o femeie mică care era o mică prințesă, fiica unui împărat, o Izabelă. Foarte drăguță să o privești, o femeie foarte frumoasă, dar în inima ei ea era rea. Și ea era o idolatră, și ea a făcut ca tot Israelul . . .

⁴⁶ Acum, cum mi-ar plăcea să mă limitez acolo doar pentru cîteva minute, era, în a ajunge în miezul acesteia despre calitatea de mamă, vedeți, acolo. Și cînd un om începe să se căsătorească; felul unei fete, femeia care el . . . Aceasta este mai mult decît să privești la frumusețe. Tu trebuie să iei pe cineva, și suflet și trup uniți împreună; cineva care într-adevăr o să fie prietenul și tovarășul tău, care va ține cu tine la bine și rău.

⁴⁷ Acum, dar, Ahab, el doar s-a unit cu ea deoarece ea a fost frumoasă, eu presupun, și s-a căsătorit. Nu putea să fie nimic altceva privitor la ea, deoarece ea era rea așa cum era. Și ea a venit acolo. Și apoi, desigur, fiind înfășurat cu ea în felul acela, și a iubit-o, păi, el a făcut ca tot Israelul să păcătuiască și să meargă împotriva lui Dumnezeu, și să dărîme altarele lui Dumnezeu; zidind altarele lui Baalim. Și ei au avut închinarea la Baal prin tot Israelul, la timpul acela.

⁴⁸ Acum, soția lui a determinat pe neprihănitul Nabot . . . Mulți dintre voi au citit despre el. Cum i-a luat el grădina lui, prin înșelăciune; și a jurat, o minciună, și a avut martori falși împotriva lui. Deoarece, ea a vrut să facă ceva pentru soțul ei; și a ucis un om neprihănit, ca să obțină o grădină care se uea aproape de pămîntul palatului.

⁴⁹ Toate acestea, Dumnezeu privea în jos. Astfel profetul, Ilie, care era mare, un slujitor puternic al Domnului, a profețit și i-a spus Izabelei ce i se va întîmpla. Și el i-a spus lui Ahab căci cîinii îi vor linge sîngele lui. Acum, cînd Dumnezeu a spus ceva . . . Desigur, în zilele acelea, Cuvîntul direct al Domnului a venit prin profet.

⁵⁰ "Dumnezeu, în timpuri străvechi și diferite feluri a vorbit părinților prin profeți, în această zi din urmă prin Fiul Său, Cristos Isus."

⁵¹ Astfel, *Acesta* este Cuvîntul. Și dacă ceva este contrar cu Acela, lăsați-l în pace. Vedeți? Acum, în al doilea rînd, El vorbește astăzi prin profet, văzătorul, și așa mai departe. Dar mai întîii este *Acesta*, Cuvîntul, acum.

52 Și Ahab a făcut această răutate. Și el a mers înainte; Dumnezeu a binecuvîntat poporul pentru mulți ani. Și, în final, Iosafat era împărat peste Iuda, în timp ce Ahab era împărat peste Israel.

53 Și, atunci, Iosafat era un om neprihănit. El era fiul lui Asa. Asa a fost un—un om neprihănit, și el a dărîmat toate altarele de—de idoli; a zidit altarele lui Iehova. Și ei aveau o—o trezire, așa cum era, sus în Iuda. Și apoi după o vreme, Iosafat sau. . .

54 Ahab, mai degrabă, a trimis sus, și a găsit o altă bucată de pămînt, în Siria, care el credea că i-a aparținut, că el s-a gîndit să meargă să o ia. Astfel el l-a întreat pe acest Iosafat dacă el ar vrea să vină și să facă o alianță cu el.

55 Și, desigur, există un mare pericol acum, vedeți, cînd ei l-au văzut pe acest mare împărat, Ahab, acolo jos, și ei l-au văzut pe acesta mare aici sus, Iosafat; unul din ei, un căldicel; celălalt, un om umplut cu Duhul. Veghiați cum vă faceți alianța voastră. Vegheați ce faceți voi, cum vă înjugați cu necredincioșii. Păstrați-vă curați, mai ales în ziua în care trăim noi.

56 Eu cred, biserică, fără o umbră de îndoială, aceasta este ars pe inima mea. Acesta-i motivul că eu aștept după aceste cinci seri, curînd; ca încă o dată, înainte de a se întîmpla, să-i dau acestei biserici o pieptănare desăvîrșită, prin Biblie.

57 Noi trăim în umbrele timpului. Aceasta s-ar putea întîmpla oricînd. Cînd noi vedem că vin timpurile ca lucrurile să aibe loc; tocmai răutatea vrăjmașului, tocmai puterile. Noi privim la aceste furtuni de zăpadă și fiecare lucru întîmplîndu-se, toate aceste ciumi, toate lucrurile diferite. Acestea sînt toate cauzate prin aceste întreruperi, de explodare a acestor bombe și lucruri. Ei fac toate lucrurile încurcate aici sus. Și ei se amestecă în marele laborator al lui Dumnezeu, să îplinească Cuvîntul Lui. Aceasta urmează să se întîmple.

58 Astfel, “omul păcatului” ridicîndu-se, putere, așa amăgitor. Doamne! Am auzit un predicator în dimineața aceasta, un om umplut cu Duhul Sfînt, luînd semnul fiarei și zicea că anticristul era Rusia. Ce eroare! Aha! Rusia nu are nimic de a face cu acesta. Nu, domnule. Acea este Scriptural. Acum, dar observați în acest timp măreț în care trăim noi, o avertizare.

59 Acum, acest Iosafat, simțîndu-se cumva bine deoarece acest mare împărat din Israel a zis, “Vino, vizitează-mă.” Și el a mers acolo jos. Și ei au luat boi și oi, și așa mai departe, și au făcut jertfă. Tot timpul, jos acolo în inima lui Ahab, el era un înșelător, deoarece el nu se închina la Acela, sau să jertfească acele oi și alte lucruri cu o inimă devotată, deoarece, pînă la urmă, el s-a înclinat mai mult către religia soției lui.

⁶⁰ Și observați, întocmai cum Ahab s-a căsătorit cu Izabela în timpul acelei epoci mari întunecoase a lui Israel, el a adus idolatrie în Israel, tocmai un model de astăzi. Chiar în epoca întunecoasă, când noi am venit afară prin apostolii timpurii, al doilea rînd, al treilea rînd, acolo în epoca întunecoasă, cei o mie cinci sute de ani. Întocmai cum Ahab s-a căsătorit cu Izabela și a adus idolatrie în Israel, așa a făcut biserica Duhului Sfînt căsătorindu-se în ismuri, și a adus idolatria înapoi, și astăzi ea este o formă de Creștinism. Vedeți? Vedeți, doar foarte întuneric! Și acum ea s-a mișcat înainte în jos, în fiecare zi; fiecare epocă a bisericii se mișcă în jos la același lucru, la marele deznodămînt, la starea de căldicel, vine, Epoca căldică a Bisericii Laodicea! Oh, în ce oră oribilă trăim noi!

⁶¹ Ascultați. Eu vreau să mărturisesc chiar aici, înainte să merg mai departe. Eu sînt un predicator de modă veche care tînjește să vadă zilele vechi din nou. Eu am văzut atît de mult din această imitare, înfrumusețare de Hollywood a Evangheliei, încît eu sînt scîrbit și sătul de aceasta. Da, domnule. Eu vreau să o văd pe cea de modă veche. Mă tem că noi facem Creștinismul prea frumos pentru oameni; linie periculoasă.

⁶² Acum Iosafat vine jos, se gîndește, “Oh, păi, acest mare împărat al lui Israel, eu doar voi. . . Oh, noi vom. . . Aceasta va fi în regulă.” Și chiar în mijlocul la toată această mare fascinație, ce a făcut el? El a făcut o alianță, să meargă sus și să se lupte cu dușmanul, pe terenuri comune, pentru că ei au zis, “Noi sîntem amîndoi același popor. Dar ei nu erau. Unul era un grup umplut cu Duhul, celălalt era un grup căldicel. Ei nu sînt același popor. Nu, domnule. Voi nu puteți avea. . .

⁶³ Întunericul nu poate avea părtășie cu lumina. Noaptea nu poate exista în prezența luminii soarelui. Și cel mai perfid timp care există este între timpuri. Tocmai cînd soarele apune sau răsare, este cel mai perfid timp care există. Acolo nu este suficientă viziune să vezi clar; luminile voastre la automobilul vostru nu vor arăta bine și clar. Este mai bine sau să fie întuneric sau lumină. Isus a zis, “Fiți fierbinți sau reci, nu căldicei.” Doar, aceea este linia de pericol.

⁶⁴ Și atunci Iosafat, cînd el a venit jos, și atunci această mare alianță s-a făcut, care nu a plăcut lui Dumnezeu. Și observați, chiar în timpul lui de, toată emoția acum, “Eu am favor la acest împărat. Și, oh, eu—eu—eu am părtășie cu acest vecin. Eu am. . .”

⁶⁵ Vedeți, fiți atenți, acea, biserică! Vedeți? Asta este ceea ce cauzează tot necazul în jurul acestui tabernacol aici, și în jurul altora. Vedeți? Fiți atenți cu ce vă amestecați. Vedeți? Ieșiți chiar afară, și sau fiți pentru Cristos sau fiți împotriva Lui. Vedeți?

⁶⁶ Acum, acest om a făcut alianța, și el a crezut că a făcut ceva mareț. Totuși, când el a zis, “Nu există acum, înainte de a putea să ne suim, noi ar trebui să consultăm pe Domnul despre aceasta?” Acum, Iosafat a avut suficientă religie rămasă în el, în greșeala lui, că el a mers acolo jos la acest împărat, dar el a avut suficientă religie rămasă în el să gândească, “Păi, noi s-ar cuveni cel puțin să consultăm pe Domnul.”

⁶⁷ Acum, Ahab mergea drept afară fără să spună un cuvânt; doar felul lui propriu mecanic, fizic, uman de a face lucrurile.

⁶⁸ Eu doar mă întreb chiar aici, biserică, dacă aceea nu a fost, de multe ori, că noi am făcut greșeli. Socotind aceasta, și să zicem, “Păi, aceasta ar trebui să fie în *acest* fel,” și noi am așezat-o în felul acela.

⁶⁹ Eu cred că acolo este unde o mulțime întreagă din evanghelistul American este astăzi, căci noi am așezat-o într-o formă de—de, eu aș zice, evanghelist de Hollywood, o mulțime întreagă despre fascinație. Noi observăm că evanghelistul vine pe platformă, astăzi, și, doamne, el este cu totul îngîmfat, și spune o mulțime întreagă de glume înainte ca el să înceapă să predice, și lucruri ca acelea, și se comportă și acționează ca un clovn, la amvon. Când vine timpul să facă o chemare la altar, oamenii nici măcar nu văd nici o sinceritate prin care să se facă o chemare de altar. Asta-i adevărat. Acela este motivul că lumea a ajuns într-o stare căldicică astăzi, în care este ea.

⁷⁰ Mă întreb, astăzi. Aceasta este doar, astăzi, eu... Biserica, noi am încercat să trimitem băieții noștri la școală, să învețe psihologie, și așa mai departe în felul acesta, să știe cum să pună acolo un program, să intre la amvon și să aranjeze ale noastre... Mesajul este așa de ademenitor, încît acesta va prinde pe oameni, și le atrage atenția. Și mulți mari psihologi merg afară ca învățători în felul acesta, și dramatizează și se prefac cu o mulțime întreagă de ceva. Și eu mă întreb doar, când ei... Noi le spunem întotdeauna frumusețea și atracția bisericii. Dar noi omitem să le spunem, “Cel ce Mă urmează, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze.” Mă întreb dacă noi nu am făcut frumusețea bisericii prea frumoasă, pentru omul care vine înăuntru.

⁷¹ De exemplu, biserica Baptistă astăzi are o lozincă, “Un milion mai mulți în '44,” luînd înăuntru membrii cu mii, și zecile de mii, neconvertiți, doar oameni care pășesc înăuntru și aderă la biserică. Și aceasta este o cădere pentru Biserica lui Isus Cristos, să ia înăuntru astfel de membri. Ei încă beau. Ei încă fumează. Ei încă joacă cărți. Ei încă mint.

⁷² Ei vin la biserică, așteptînd să fie distrați de o grămadă de evangheliști de Hollywood care se ridică, își pun o mulțime de fascinație, și o mulțime de instrumente mari așezate în sus și în jos pe platformă.

73 Când, ei ar trebui să aibe o chemare la altar de modă veche, Dumnezeu mai întâi, să strige, acolo jos; unde bărbați și femei nu vin să se fascineze, sau să fugă sus și să acționeze ca un clovn, ci să meargă jos la altar și să-și dea seama că-i moartea lui Isus Cristos acolo, care a murit pentru ei, că ei ajung din nou sinceri înapoi cu Dumnezeu.

74 Mă întreb dacă noi nu trăim în acel fel de timp, când noi luăm mari evangheliști, ca mulți care traversează țările astăzi, evangheliști de mare renume care au studiat psihologia și atrag oamenii la biserică. Dar după ce odată îi aduceți în biserică, atunci ce o să le faceți voi? Ce—ce se va întâmpla cu ei după ce ei ajung în biserică? Doar aderă la biserică, și merg înapoi cu același păcat și aceeași dorință cu care ei au intrat în biserică. Ei merg înapoi în același fel. Și acela este motivul, astăzi, că lumea se uită, zicînd, “Păi, dacă omul *acela* are religie, dacă *această* persoană are religie. . .”

75 Mi-e teamă că noi am făcut-o prea ușor. Aceasta este, eu iubesc. . . eu cred, bucurie, desigur, eu cred că toată bucuria stă în Isus Cristos. Asta-i adevărat. Eu cred că aceasta este bucurie și fericire. Dar amintește-ți, frate, ea este calea agoniei și suferinței și a crucii. Voi trebuie să vă dați seama de aceasta, de asemeni. Asta-i adevărat. Mă întreb dacă noi nu am pictat-o puțin prea—puțin prea neted parcă.

76 Eu mă uitam, și soția mea a pus. . . A pornit afară, și ea a pus un trandafir pe haina mea în dimineața aceasta. Ea a zis, “Tu ar trebui să-l porți. Mama ta este în viață.”

Și eu am zis, “Oh, scumpo, eu nu știu.”

77 Ziua Mamei este minunată, dar aceea este ca lumea, ei au comercializat treaba, doar numai ca să vîndă flori și lucruri ca acestea. Păi, aceasta este o discreditare pentru mamă. Păi, mama mea este mama mea în fiecare zi din an, da, domnule, nu numai o zi.

Eu voi zice, “Tu iubești pe mama ta?”

78 “Eu i-am trimis un buchet de flori de Ziua Mamei ultima dată.” Păi, frate, ea ar trebui să fie mamă în fiecare zi. Dar aceasta este comercial.

79 Floarea aceea este frumoasă. Mie îmi place o floare frumoasă. Mă gîndesc la aceea întocmai cum eu o fac. . . Cît de frumoasă este floarea! Ea înflorește. Și ea are mireasmă. Și trecătorul o miroase. Animalul vine pe acolo, și o miroase. Dar, acum priviți, ea este frumoasă. Ca și Biserica Domnului Isus Cristos, Ea este cel mai glorios lucru; vindecări Divine, și puteri, și minuni, și semne, și miracole, și eliberare de păcat. Acesta este un loc frumos. Dar, priviți, dacă acel trandafir. . . Noi va trebui să venim, Biserica, ca toată natura.

⁸⁰ Acel trandafir, fiind frumos, fiecare vacă din țară l-ar linge dacă ar putea. Dar natura a rînduit mici baionete, lancia micuțe ieșite în afară acolo, numite spini, și ei le lasă în pace. Aceia o protejează. Asta este exact.

⁸¹ Și mă gîndesc, astăzi, dacă noi nu avem Cuvîntul lui Dumnezeu, mai ascuțit decît o sabie cu două tăișuri, în jurul frumuseții puterii sfințeniei lui Dumnezeu, noi o să lăsăm fiecare vacă din țară să lingă asupra Lui și să-L culeagă. Aceasta L-ar defăima. Aceasta ar fi o cădere față de Biserică. Asta-i adevărat.

⁸² Eu cred, astăzi, ceea ce noi avem nevoie este mai mult de modă veche, predicatori chemați de Dumnezeu, nefierți, poate nu cu multă educație, dar să-i aducă pe oameni jos la un altar, și acolo să agonizeze. Nu cu o bucurie și rîs, și să pocnească gumă de mestecat, și să-și pună numele pe o hîrtie; ci, frate, un plîns vechi și o murire, pînă cînd bărbați și femei se pocăiesc cu desăvîrșire de păcatele lor și vin aproape de Dumnezeu. Amin.

⁸³ Eu vă spun, noi avem, “Ridicați-vă mîinile, cine vrea să accepte pe Cristos,” toate ca acestea. Acea este în ordine, frate, dar aceea nu—aceea nu elimină păcatul.

⁸⁴ Voi trebuie să vă pocăiți mai întîi, să vă puneți în ordine, să mergeți jos acolo și într-adevăr să plîngeți. Eu îmi pot aminti cînd oamenii de modă veche pășeau în jos prin intervale, și sus și-n jos pe drumuri, plîngînd, și vorbeau cu vecinii lor. Aceia erau Creștinii din ziua aceea, spunînd despre lucrurile Domnului.

⁸⁵ Și, astăzi, noi ne punem numele pe cartea bisericii, și mergem afară și stăm acasă, și niciodată nu spunem nici un cuvînt despre Acesta. Nepreocupați! “Doar atît timp cît noi aparținem la biserică, aceasta este în ordine.” Eu sînt sigur că sîntem greșiți acolo, oamenilor. Cercetați-vă! Căci, aceea nu va rezista la Judecată. Nu, domnule. Ea nu va rezista.

⁸⁶ Nimic mai puțin, “Acela care Mă urmează, să se lepede de sine, să-și ia crucea, și să moară zilnic.” Rămîneți morți, acolo pe cruce. Asta-i adevărat. Agonie! “Calea, Eu voi lua calea,” voi cîntați, “cu cei puțini disprețuiți ai Domnului.”

⁸⁷ Mă gîndesc astăzi, ce timp în care trăim noi! Că, evanghelistul, ei îl pun afară în lumini mari strălucitoare, și ei încearcă. . . Cînd voi vedeți evanghelistul venind în oraș, vă întrebați. Eu, adunările mele au fost vinovate de același lucru. Asta-i adevărat. Eu mă întreb cine vine în oraș, uneori, evanghelistul sau Isus Cristos? Păi, ei au. . .

⁸⁸ Eu am mers într-un loc aici, nu de mult, unde trebuia să vină un evanghelist anume. Și Numele lui Isus. . . Păi, ei au avut fotografia evanghelistului, “omul din ceasul acela,” omul cu *aceasta*, și omul cu *aceea*.

⁸⁹ Eu, uneori mă gîndesc la slujba mea, și văd oamenii venind. Și eu ajung într-o cameră la hotel și, zic, “Dumnezeule, pe cine—pe cine vin oamenii să vadă, pe mine sau pe Tine?” Vedeți? “Dacă ei vin să mă vadă pe mine, ei sînt pierduți, încă; dar O Dumnezeule, dărimă-mă, ia-mă la o parte. Eu vreau să te reprezint pe Tine, Acela în fața căruia voi sta într-o zi, cu mîini tremurînde și tremurînd, cu trupul slab, privind la Tine. Știind că sufletul meu atîrnă de decizia Ta.” Noi să înălțăm pe Cristos.

⁹⁰ Astăzi, voi ziceți, “Păi, eu aparțin la Bapțiști. Eu sînt un Metodist. Eu aparțin la tabernacol. Eu fac *aceasta*.” Oh, aceea nu are nimic de a face cu aceasta; nici un lucru. Eu mă întreb uneori.

⁹¹ Aici nu de mult, am văzut un—un anunț sus, unde o anumită campanie venea în oraș. Și cuvîntul acelu om, numele acelu om mergea în litere mari peste tot în jur, în *acel* fel. Și în partea de jos, într-un colțișor, a zis, “Isus Cristos este același ieri, azi, și în veci,” jos de tot în colț. Vedeți?

⁹² Ei au luat tot caracterul sacru de la Cristos, și l-au pus pe ceva om, sau ceva biserică, sau ceva organizație. Frate, eu vă spun, voi puteți scăpa cu fascinație, spectacol de Hollywood, în acest fel, și aceasta este prin biserică. Dar, în Prezența lui Isus Cristos, El este Acela care trebuie să fie glorificat. Asta-i adevărat. Acum acela este adevărul, scumpul meu frate și soră.

⁹³ Să nu vă supărați pe mine. Voi doar amintiți-vă că eu vă predic. Eu vreau să vă predic ca și cum aceasta ar fi fost ultima predică pe care am predicat-o în viața mea. Eu vreau să predic, fiecare predică pe care o predic, de parcă eu eram un om muribund predicînd la oameni muribunzi. Și, eu sînt; lumina mea arde în jos, în fiecare zi; și a voastră, de asemeni. Și noi sîntem muritori muribunzi. Și noi trebuie să ne înfățișăm la Dumnezeu cel viu, într-una din aceste zile, și noi mai bine am fi în sinceritate profundă referitor la aceasta.

⁹⁴ Și doar într-o fascinație, și comportîndu-se, și aderînd la biserică, și merg *aici* și *acolo*, acționează în *acel* fel și *acel* fel.

⁹⁵ Noi mai bine să avem adunări de rugăciune de modă veche în casele noastre, și strigînd către Dumnezeu, ziua și noaptea. Ziua este aproape, “timpul suferinței, timpul necazului.” Biblia a zis, “o zi întunecoasă.” Și noi trăim în ea.

⁹⁶ Cum că acest om mare a mers jos acolo sub emoție. El s-a unit cu căldiceii, cu unul de margine, și a crezut că el a făcut ceva măreț, credea că Dumnezeu îl binecuvînta. Și nu-și dădea seama căci chiar atunci el aducea înăuntru tot grupul acesta cu el. Ce? “Grupul nostru mic, din Iuda—din Iuda aici sus, să venim jos și să ne unim cu marile orchestre din Israel. Ce popor puternic vom fi noi!”

⁹⁷ Ia te uită. Și aceea este tocmai linia de amăgire a Diavolului pe care o folosește chiar acum, să-l aducă înăuntru pe anticrist; tot atît de sigur cum eu stau în acesta. “Noi ne vom uni eforturile noastre împreună.” Noi nu putem face asta. Cum pot doi să umble împreună dacă nu sînt de acord?

⁹⁸ Aceste State Unite fac la fel, aceeași experiență de sine și aceeași greșeală, cînd ea s-a unit cu Rusia în urmă acolo. La timpul acela ei erau aproape gata să aibă război, și ne-am legat împreună cu Rusia. Și acum voi vedeți ce avem noi, nu-i așa? Ei au avioanele noastre și toate din secretele noastre, și bombele noastre atomice și fiecare lucru așezate acolo, să le explodeze înapoi la noi. Același lucru merge prin spiritual!

⁹⁹ Apoi noi aflăm, după ce Iosafat a făcut această alianță, și ei s-au consultat. Acum priviți, priviți lumea din afară, el a zis, “Sigur, noi avem mulți profeți aici jos. Noi avem un seminar plin de ei.”

¹⁰⁰ Ei merg jos și iau pe oamenii care au fost instruiți, care cunoșteau psihologie, care știau totul despre aceasta. A zis, “Veniți sus acum, și noi întrebăm și consultăm pe Domnul.”

¹⁰¹ Toți dintre ei, desigur, în mintea lor firească îngîmfată, au venit acolo sus și au zis, “Acum, uite, noi. . . Voi mergeți sus. Domnul este cu voi, și Domnul o să vă dea bucata aceea de pămînt sus acolo. Aceea, o să fie a voastră. Voi o să-i împingeți pe Sirieni înapoi de tot. Voi o să o faceți.” Unul dintre ei chiar și-a făcut o pereche de coarne mari din fier, și a început să alerge în jur uite așa, zicînd, “În acest fel! Voi îi veți împinge pe Sirieni departe.”

¹⁰² Dar, Iosafat, doar puțin mai spiritual, să mai sufere aiureala aceea de spectacol! Asta-i adevărat.

¹⁰³ Dumnezeuule, dă-ne ceva mai mulți Iosafați, că sîntem scîrbiți și sătui de acest spectacol de Hollywood aici. Asta-i adevărat, prefăcîndu-se, pretinzînd că sînt ceva ceea ce nu sînt; născocind, dramatizînd, atrăgînd înăuntru. Și atunci cînd ei vin înăuntru, ce aveți cînd el a intrat înăuntru? Ca și cum ai cere unui om, “vino și înoată,” și într-un deșert. Nimic altceva decît nisip de golf pe capul tău, ca să cauzeze întristări după aceea!

¹⁰⁴ Acum observați, în ce îi puteți voi aduce? O doamnă oarecare mi-a zis zilele trecute, “Un om a zis, ‘m-aș duce la biserică, dar ce—ce aș obține eu cînd aș merge la biserică?’ A zis, ‘Tot ce fac ei este să organizeze ceva cină, și despre asta, aceea, și cealaltă.’” Și doamna a zis, “Am stat fără grai, căci eu nu știam unde să-l trimit.” Ia te uită. A zis, “Eu doresc să fi putut găsi o biserică veche unde ei într-adevăr cîntă imnurile de modă veche și trăiesc evlavios.”

105 Copiii sînt flămînzi, ei vor mînce dintr-un bidon de gunoi. Aceasta depinde de Biserica viului Dumnezeu să-i hrănească cu adevăratul Cuvînt viu al . . . lui Dumnezeu.

106 Acolo, și tot farmecul și lucrurile; Iosafat a zis, “Nu mai există încă unul?”

107 “Încă unul?” a zis Ahab. “Păi, ce nevoie ai tu de încă unul? Noi avem patru sute dintre cei mai buni, selectați, educați, cei mai bine hrăniți, oameni îmbrăcați care există în țară, care stau aici. Fiecare din ei cu un acord, și o inimă, și un glas, zicînd, ‘Mergeți! Dumnezeu este cu voi.’”

108 Mă întreb dacă Statele Unite nu au întîmpinat același lucru! Mă întreb dacă biserica lui Dumnezeu nu a întîmpinat același lucru! Mă întreb. “Păi,” a zis, “uite, ei au succes. Ei au adunări, mari mărețe. Ei duc cu miile deodată.” Dar mă întreb dacă nu există doar încă unul! Mă întreb dacă nu există ceva deosebit!

109 Noi aflăm, că noi avem treizeci de mii de convertiți în șase săptămîni, și șase săptămîni mai tîrziu noi nu mai avem nici unul. Există ceva greșit pe undeva. Asta-i adevărat. Și toată aceasta este fascinație, înscenare. Lumea, prin televiziune, prin radio, prin cinematografe, și acele debușeuri acolo, au corupt națiunea aceasta cu prostiile Hollywoodului. Corect. Fiecare lucru vrea să fie în mare farmec. Nu este acesta adevărul? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Voi știți că acela este adevărul. Noi nu mai avem din religia de modă veche pe care o aveam cu ani în urmă. Aceasta este deoarece ea s-a delăsat. Noi vom ajunge la ea, doar într-un moment, voi veți vedea.

110 Păi, ce tablou frumos, sau un tablou mișcător, aș spune eu. Și aici vine acest Iosafat, zicînd, “Da, eu îi văd pe toți. Ei, fiecare, își au diplomele lor,” și orice era aceasta. “Ei de asemenea sînt profeți. Ei sînt predicatori mari. Ei sînt ieșiți din mari colegii. Și ei toți sînt aceasta. Ei sînt ieșiți din marea școală a profetilor, și fiecare lucru. Ei sînt toți cu un acord. Asta este adevărat. Dar nu mai există doar încă unul?”

111 “Păi, ce vei avea trebuință de încă unul, cînd patru sute își dau consimțămîntul deodată?”

112 Dar omul acela, jos de tot în inima lui, avea pe Dumnezeu. Și el știa că acolo era ceva greșit referitor la aceasta. Da, domnule. El știa că acolo era ceva putred. De ce? Lăsați-mă să vă dau . . . Scriptura nu citează aceasta, dar aici este ceea ce eu obțin. Eu știu căci—căci Iosafat știa că fățarnicul acela acolo jos, Ahab, că el nu era în ordine cu Dumnezeu. Iar Ilie i-a profețit Cuvîntul lui Dumnezeu către el. Și cum putea Dumnezeu să binecuvînteze ceea ce El a blestemat? Amin.

113 Eu spun același lucru astăzi, prietene. Și Biserica viului Dumnezeu, care stă adevărată față de Dumnezeu, va spune

același lucru. Voi nu puteți să amestecați Ulei și apă împreună și să o numiți salvare. Voi nu puteți. Trebuie să te separi, frate. Ceva trebuie să se întâmple. Dacă există vreo speranță rămasă, noi trebuie să facem ceva, și să o facem repede; căci, ceasul, Răpirea este aproape.

¹¹⁴ Lucrurile se îngrămădesc, fiecare lucru, iar biserica este prea departe. Ei citesc tot felul de reviste, cărți, povești, și fiecare lucru. Eu aș putea merge astăzi la o . . . eu pot merge la o biserică, și eu pot spune, “Oh, ciți știu . . .” Ei cunosc fiecare imn, după una din aceste mari treziri. “Acum, la ce—ce pagină este cutare—și—cutare imn?” Ei o știu. Ei știu care este acesta. Ei știu cine candidează pentru Președinte, și cine candidează pentru *aceasta*, și cite stele de cinema s-au căsătorit, *aceasta* și *aceea*, și *cealaltă*. Dar, despre Cuvîntul lui Dumnezeu, ei nu știu nimic. Ia te uită. Astfel noi dăm a lor . . . Și, totuși, ei pretind să fie Creștini.

¹¹⁵ Și oamenii nu sînt de blamat. Aceasta este din spatele platformei, de unde vine aceasta. Exact. Aceasta este din spatele platformei. Ei îi învață tot felul de ritmuri, și tot felul de *asta* și *aceea*, și organizații, cum să te faci să predici, și fiecare lucru ca acela. Mă întreb dacă aceasta se plătește? Nimic împotriva acesteia, însă mă întreb dacă *aceea* este cerința lui Dumnezeu.

¹¹⁶ Cînd, Isus a zis, “Dacă un om nu se naște din apă și Duh, el cu nici un chip nu va intra în Împărăție. Cel care va for- . . . Mă va urma, să se lepede de sine, și propria lui plăcere lumească, să-și ia crucea și să Mă urmeze.” *Crucea* este un simbol al “morții, agoniei.” “Cel care va fi un Creștin, să se dezbrace de gîndurile lui proprii. Să se dezbrace de propriile lui fapte. Să se desprindă de fiecare lucru, să se lepede de sine; și să-și ia crucea *aceea* consacrată, și să Mă urmeze zilnic. Cel ce va veni după mine, el să facă *asta*.” *Asta* este ce a spus Isus.

¹¹⁷ Dar, astăzi, noi zicem, “Fiecare să se simtă bine. Fiecare să bată din palme. Fiecare strigă, ‘Aleluia!’ Fiecare să facă *asta*.” Oh, cum avem noi o grămadă de ceartă! Amin. Dumnezeu. . . Noi punem aceste cîntări noi afară și le cîntăm așa de repede, încît se pare că noi să fugim prin zid cu ele, sau ceva de felul acesta.

¹¹⁸ Cînd, mă gîndesc, dacă noi am cînta *Mai Aproape, Dumnezeul Meu, De Tine*, ar fi cu mult mai bine pentru Biserică; imnurile de modă veche.

¹¹⁹ Ia o grămadă de oameni de orchestră de dans, ceva băiat într-o orchestră de dans cîntînd aici, seara trecută, și în seara aceasta cîntînd în biserica Dumnezeului cel viu? Aceasta este o uriciune în privirea lui Dumnezeu. Acel om să fie dovedit, mai întîi, și el să aducă roade, potrivit pentru pocăință, să arate că el este în ordine cu Dumnezeu.

¹²⁰ Ei aduc lumea jazzului drept la platformă. Ei aduc Hollywoodul, fascinand predicarea, chiar la platformă.

¹²¹ Păi, nu am stat eu în orașul vostru frumos, cu câteva săptămîni în urmă, în Louisville, Kentucky? Mi se rupe inima! Cînd ei toți ședeau acolo, vrînd să vadă minunile lui Dumnezeu; și îndată ce tu predici Evanghelia, ei se satură, într-o secundă, și își întorc spatele și pășesc afară din clădire. Desigur. Ei nu-L vor. Inimile lor sînt împietrite. Pășesc afară; și mulți dintre ei, Protestanți, de asemenea, care merg la biserici Protestante. Dar ei au fost umpluți. . . umpluți așa de plin de farmec și fiecare lucru ca acesta, de baliverne și bisericism, pînă cînd ei nu știu nimic despre Duhul Dumnezeului cel viu. “Avînd o formă de evlavie, și tăgăduind Puterea de acolo.”

În ce zi trăim noi! Priviți unde se îngrămădește aceasta.

¹²² Iosafat a zis, “Eu știu, Ahab. Acolo sînt cei patru sute de predicatori ai tăi. Ei sînt toți oameni bine făcuți, fiecare din ei îmbrăcați și părul pieptănat îngrijit, și fiecare lucru, și orice ar mai putea ei să fie. Ei pot să-și aibe D.D.-urile. Ei pot să aibe tot felul de diplome. Ei pot cunoaște Scripturile, de la A la Z. Dar nu mai ai tu încă unul, pe undeva? Și nu mai există doar încă unul, pe undeva?”

¹²³ El a zis, “Da, mai există încă unul, dar eu îl urăsc.” Ia te uită. Ia te uită. “Eu îl urăsc.” Amintiți-vă, Ahab era un om religios, și aceștia erau învățători religioși, dar ei l-au urît pe acest om care avea Adevărul. A zis, “Eu îl urăsc.” A zis, “El întotdeauna vociferează ceva împotriva mea.” Cum putea el să se abțină de la aceasta, cînd Cuvîntul lui Dumnezeu l-a condamnat?

¹²⁴ Cum poți tu să stai liniștit dacă tu ești un om al lui Dumnezeu, sau o femeie a lui Dumnezeu, și știi și vezi păcatul și lucrurile, îngrămădite și îngreunate, și fiecare lucru ca acela; și vezi suflete umane mergînd în iad, milioane pe zi, și să stai liniștit? Tu nu o poți face.

Cineva mi-a spus aici, “Tu crezi că tu poți opri aceasta?”

¹²⁵ Eu am spus, “Nu. Eu nu o pot opri, căci Dumnezeu a zis. Dar într-o zi, la Bara de Judecată, ei urmează să tragă afară marele ecran, reflectează aparatul acolo, și banda aceea de magnetofon urmează să fie pusă. Iar eu am să stau și am să ascult la ea, și eu vreau să-mi aud glasul avertizînd împotriva acesteia. Dumnezeu mă va judeca cînd glasul meu vine împotriva ei.” Da, domnule. Cînd noi vedem această viață, această generație, reconstituită din nou acolo la Judecată. Cu certitudine. Noi trăim într-un timp teribil. Și acolo este ea.

Și noi îl vedem; el a zis, “Nu mai există încă unul?”

126 El a zis, “Da, dar eu îl urăsc, pentru că el întotdeauna profetește rău împotriva mea.”

127 Cum poate el să se abțină să nu predice lucrurile acelea tari, cînd el vede aceasta desfășurîndu-se? Îl vede pe Ahab trăind așa cum era și făcînd cum făcea el, și aducînd pe oameni așa cum sînt ei!

128 Cum poate un om al lui Dumnezeu, sau o femeie a lui Dumnezeu, să se abțină să nu strige și să mustre păcatul din fiecare parte? Cînd, ei văd acești predicatori căldicei, și fascinatori, și educatori, și așa mai departe ca aceea, lăsîndu-i pe oameni să meargă în iad, cu milioanele, sub măgire; o mulțime din... chiar în oamenii sfințeniei. Eu nu vorbesc atît de mult despre Metodiști și Baptiști, și lucruri ca acelea; ei au aceasta, de asemeni. Dar aceasta este chiar jos în propriile voastre rînduri. Doamne!

129 Venind la platformă, ca orice altceva numai Creștini nu, trăind ca orice altceva, de-a lungul țărilor și lucruri, apoi ei o numesc “religie.” Ea este o religie, dar ea este o cale lungă de la salvarea Domnului. Asta-i adevărat. Ei doar au adus pe oameni pînă cînd aceasta este doar o grămadă mare de prelucrați. Apoi îndată ce mica prelucrare merge dincolo, atunci, primul lucru pe care-l știți, voi nu mai puteți găsi nici unul din ei; biserica stă goală. Dar dacă un om iubește pe Dumnezeu, el își va ocupa locul lui din biserică, de fiecare dată. El nu poate să stea departe de ea. Asta-i adevărat.

130 Acum observați doar cîteva minute. Eu voi încerca să mă grăbesc, să merg direct la punct acum, deoarece timpul meu se duce.

Observați, apoi el a zis, “Nu există măcar încă unul?”

131 El a zis, “Da, dar eu îl urăsc. El întotdeauna profetește împotriva mea. El spune lucruri rele împotriva mea.”

“În regulă,” a zis, “du-te adă-l.”

El a zis, “Numele lui este Mica.”

132 Dar acest om avea suficientă religie să știe că acești oameni nu erau corecți.

133 Și orice om care a fost vreodată atins, cîtuși de puțin, de Duhul lui Dumnezeu, știe că aceste lucruri, care sînt numite Creștinătate astăzi, nu sînt în regulă. “Voi nu puteți iubi lumea, sau lucrurile lumii; dacă o faceți, dragostea lui Dumnezeu nu este în voi.” Biblia a zis așa.

Acum priviți. El a zis, “Du-te adă-l.” Și ei au mers acolo.

134 Și atunci el a trimis un mic mesager înainte, diaconul bisericii, poate, sau cineva, a mers acolo și a zis, “Acum uite, Mica, noi te vom duce aici înaintea lui Ahab și Iosafat. Acum ei amîndoi șed acolo afară. Și ei sînt oameni mari acum. Ei sînt

învățători și ei sînt învățați. Și ei își au diplomele lor, și așa mai departe. Și fiecare din seminarul nostru, fiecare din bisericile noastre de aici, este perfect în acord că aceasta este voia Domnului. Acum tu să spui același lucru pe care îl spun ei, și, eu îți voi spune, tu te vei îmbrăca mai bine și vei merge într-o mașină Cadillac. Eu îți spun, tu doar vei fi un om mare dacă tu vei face asta. Da, domnule. Tu vei prospera.”

135 Mica a zis, “Așa cum Domnul Dumnezeu trăiește, eu voi spune numai ce spune Dumnezeu.” Amin. Da. Oh, acolo este un om după inima mea. “Eu aș putea să fiu nevoit să mănînc pîine și apă,” ce el a făcut, “că făcea aceasta.” Tu ai putea fi lovit pe un obraz și pe celălalt, și ce altceva, dar el a spus adevărul și a stat lângă el. Dumnezeu l-a confirmat de a fi adevărul. El nu era așa popular, dar el l-a cunoscut pe Dumnezeu.

136 L-au adus pe micuțul bătrîn Mica acolo. El a zis, “Bine, Mica, ce spui tu despre aceasta?”

137 El a zis, “Suiți-vă. Suiți-vă.” A zis, “Suiți-vă, în pace. Mergeți înainte, prosperați, asta este ceea ce eu vreau ca voi să faceți. Dar am văzut Israelul ca oile, fără un păstor, pe un deal, risipite. Asta este,” a zis el.

138 Și cînd el a făcut în acest fel; și Ahab s-a întors în jur, și Iosafat. A zis, “Ce ți-am spus eu? Acel holy-roller, sau ce,” scuzăți-mă, “sau orice era el, omul acela a zis așa! Ce ți-am spus eu? Omul acela va profeti numai rău împotriva mea. Ce ți-am spus eu? El numai va condamna biserica noastră, și condamnă predicatorii noștri, și condamnă felul nostru de religie. Ce ți-am spus eu? El o va spune. Eu îl cunosc. L-am cunoscut pe tatăl lui înaintea lui.” Amin. [Fratele Branham bate din palme o dată—Ed.] “L-am cunoscut pe tatăl lui înaintea lui.” Aha, da, domnule, un om adevărat al lui Dumnezeu. “Am știut că el va spune asta.”

139 Și astfel atunci el a zis, “Da,” a zis, “am văzut pe Israel ca oile, risipite, fără păstor, pe un deal.” Și astfel atunci el a zis, “Eu. . .”

140 Și atunci unul din oamenii aceia care avea coarnele acelea mari, urma să împingă. Un predicator a pășit acolo și l-a tras pe micuțul Mica în jur, și l-a lovit în gură cît de tare a putut el, zicînd, “Pe unde a ieșit Duhul lui Dumnezeu cînd El a ieșit din mine? Dacă tu știi.”

141 A zis, el a zis, “Așteaptă pînă cînd vei sta în închisoare aici, și tu vei ști încotro a mers.” Asta-i adevărat.

142 Așteptați pînă cînd Rusia se stabilește aici afară, va cuceri națiunile și lucruri ca acestea, și această țară, din cauză că a dat înapoi, și voi veți vedea ce era corect și greșit. Asta-i adevărat. Voi veți vedea dacă religia voastră căldică se va merita, sau nu.

143 Această națiune să vină la lacrimi, nu să vină la rîsete și dramă. Această națiune să vină pe genunchii ei, în pocăință. Asta avem noi nevoie. Nu este o trezire să aduceți o mulțime întreagă de oameni într-o biserică. Noi trebuie să închidem fiecare birt de contrabandă, să oprim tot fumatul de țigări, să demolăm fabricile. Să începem o campanie reală, de modă veche, a Duhului Sfînt; unde bărbați și femei, zi și noapte, să stea cu fața la pămînt, plîngînd. Eu vă voi spune, că acesta va fi cel mai mareț adăpost pe care această națiune l-a avut vreodată. Aceasta-i adevărat.

144 Tabernacolul Branham să termine cu nesăbuiința lui. Să vină înapoi aici la altar și să se pună în ordine cu Dumnezeu. Să vă împăcați cu vecinii, și așa mai departe în felul acesta, și puneți-vă în ordine cu Dumnezeu. Voi nu ați avea ceva certuri și să meargă înainte; acesta va fi punctul de atragere al lumii. Asta-i adevărat. Acum, acela-i adevărul.

145 Apoi el a zis, “Încotro s-a dus Duhul lui Dumnezeu afară din mine?”

146 Iar Mica a zis, “Am văzut pe Dumnezeu și oștirea lui, sfatul Lui, șezînd în Glorie.”

147 Voi știți, Dumnezeu are un sfat Acolo sus, din cînd în cînd. El, El își aduce sus Ființele Lui—Lui Îngerești și ține un—un sfat, din cînd în cînd, sus în Cer.

148 Și el a zis, “Eu L-am văzut șezînd pe un Tron, și toți oamenii stăteau la dreapta și la stînga Lui.” Și a zis, “Ei discutau, ‘Pe cine putem noi lua să meargă jos și să-l amăgească pe Ahab, să-l aducă aici afară și să îplinească profeția lui Ilie? Dumnezeu deja a zis așa, ce urma să se întîmple, astfel noi vom vedea doar cine poate merge jos.’”

149 “Și un duh mincinos a venit sus de dedesupt,” desigur, din iad, “a venit sus înaintea lui Dumnezeu și a zis, eu voi merge jos, și eu voi intra în predicatorii aceia și-i voi face pe toți să profețască o minciună.” Oh, cum i-a explodat aceea! Cum i-a făcut aceea să se simtă ciudat, cînd, “Ei au zis, ‘eu voi merge jos și voi determina pe acei predicatori, pe fiecare din ei, să profețască o minciună.’” Și el a coborît și a intrat în predicatorii aceia, și ei au început să profețască o minciună.

150 Și, frate, același Dumnezeu domnește pe același Tron astăzi. Și același duh mincinos a făcut același lucru astăzi, profetînd minciuni.

151 Ei au continuat să spună, “Pace, pace, pace,” după Primul Război Mondial.

152 Lăsați-mă să vă arăt de unde a venit aceasta. În Primul Război Mondial, cînd Franța acolo s-a îndepărtat de la Dumnezeu, în imoralitatea lor ‘90’-uri, și au început . . .

153 Acum, eu am să dau puțin despre moraluri, astfel voi toți doar să ședeți foarte liniștiți pentru câteva minute.

154 Priviți, acolo în urmă, la început, acolo în Franța, acolo este unde au început obscenitățile și murdăria mai întâi. Dacă a existat vreodată o gaură de șobolani în lume, acesta este Parisul, Franța. Și eu am călătorit cam aproape cel mai mult din el, și acela este cel mai rău loc pe care l-am văzut vreodată. Și Londra, Anglia nu este cu mult o excepție. Și Statele Unite vine chiar în linie cu aceasta. Asta-i adevărat. Ia te uită.

155 De fiecare dată când voi rupeți moralurile feminității, voi rupeți coloana vertebrală a națiunii.

156 De aici vă duceți acolo, în propriile lor țări, și ziceți că sînteți un misionar, lor nu le place. . . Zic, “Ce ne vei spune să facem, cum să cîntăm cîntece murdare despre soțiile noastre, sau despre fetele noastre? Voi o să ne spuneți cum să divorțăm de soțiile noastre? Ne învățați cum să bem whiskey și să mergem în felul cum noi o facem?” Asta-i ce sîntem noi.

157 Noi ne numim națiunea religioasă, națiunea Creștină. Păi, acei “păgîni” în Africa ar putea să ne învețe moravuri, cum să trăim. Cel mai putred loc, din Statele Unite, sau din lume, aproape, este această națiune, cum a ajuns ea. Eu sînt un American, desigur. Dar, frate, eu nu pot ajuta. . . ? . . . înaintea lui Ahab sau Iosafat, și eu trebuie să spun ceea ce spune Dumnezeu că este Adevărul. Pentru aceasta trebuie să stea biserica, astăzi. Dacă se alege între națiune și Dumnezeu, acesta este Dumnezeu, întotdeauna. Da, domnule.

158 Observați, în Franța, ei au început toată stricăciunea lor, și merg înainte în felul în care ei au trăit acolo. Și apoi Dumnezeu a trimis Germania înăuntru la ei, să-i bată puțin. Apoi noi am mers acolo să le salvăm pielea. Și îndată ce noi am făcut aceea, și am cîștigat războiul, i-am trimis pe Germani înapoi, au avut pace cu Franța, s-au întors ei la Dumnezeu? Nu, domnule. Femei, vin, destrăbălare, păcat și murdărie pînă la urechi!

159 Apoi ce au făcut ei? Ce s-a întîmplat? Aici este unde am început noi. Diavolul și-a așezat cartierul lui general acolo. Acolo este unde a început el, chiar acolo, să demoralizeze lumea, de la Paris, Franța.

160 Apoi, dacă voi observați, el nu a putut intra aici prin preoție, astfel lucrul care l-a făcut a fost să vină înăuntru la Hollywood aici afară. El și-a stabilit a lui Holl-. . . El și-a stabilit cartierele lui generale aici în Hollywood. Diavolul a aterizat aici în urmă, cu cîțiva ani în urmă, cincisprezece sau douăzeci de ani în urmă, cu marea lui armată, și a plecat, a lovit în Hollywood, California. Și el a invadat Statele Unite cu puterile lui demonice. Corect! Toate modele noastre vin de la

Paris. Ele intră în Hollywood, pe ecrane. Aceste fetișcane și băiețași, și lucruri, ajung aici afară, ei privesc acele scene de ecran.

¹⁶¹ Copii micuți frumoși, minunați flăcăi micuți, nimic împotriva lor. Dumnezeu să le binecuvînteze inimile lor mici! Inima mea sîngerează pentru ei.

¹⁶² Și chiar aici în oraș, am vorbit cu al meu. . . unul din. . . Băiatul meu, ziua trecută, el a zis, “Tati, dacă erau măcar ceva băieți pe acolo, în oraș, care aveau Duhul Sfînt,” și așa mai departe. Vă întrebați de ce am plecat eu la Denver, Colorado, sau pe undeva în felul acesta? Să-mi duc copiii pe undeva unde există un grup de oameni care strigă către Dumnezeu! Ce avem noi nevoie, frate!

¹⁶³ Această țară, această națiune, acest oraș, acest loc, a devenit așa de demoralizat încît este de compătimit. Dacă eu aș putea numai să exprim chiar acum ce știu eu absolut de a fi adevărul chiar aici, aceasta nici măcar nu ar fi de prezentat înaintea unei adunări amestecate. Sau, chiar aici în acest oraș propriu chiar aici; nu numai aici, ci și în alte locuri, peste tot, aceasta a început să devină o simplă. . .

¹⁶⁴ Din ce cauză? Oamenii. . . Priviți, prieteni, el a devenit așa de viclean. A intrat înăuntru așa de ușor, încît aceasta doar vă înăbușe jos. Diavolul obișnuia să fie în mode. El s-ar putea să nu fie ieșit afară din mode, dar el nu a ieșit din lucru, eu vă spun asta. El încă este în lucru.

¹⁶⁵ Priviți, astăzi. Noi luăm, așa cum am spus cu un timp în urmă, despre doamna micuță, o fată tinerică cu un trandafir. Spre exemplu, trandafirul, el este frumos; el este aici ca să fie privit, asta-i adevărat. Și aceea este întocmai ca biserica, este acolo să fie privită. Ca o femeie mică drăguță, ea este acolo să fie privită. Asta-i adevărat. Dar dacă ea. . . Ea este bine, că ea este pentru soțul ei, ea—ea este în ordine. Dar dacă ea nu are sabia moralului ieșită în afară acolo să o protejeze, ea devine o cădere societății și ființei umane; ajunge așa de josnică și scandaloasă și putredă încît nici cîinii nu s-ar uita la ea. Asta-i adevărat.

¹⁶⁶ Și același lucru către biserica Dumnezeului cel viu! Ei ajung aici afară și încearcă să fascineze și să se aranjeze, și să acționeze ca. . . Ei își dezbracă femeile lor aici, chiar. . . și oamenii nu-și dau seama că acești draci vă invadează căminele.

¹⁶⁷ Chiar în cartierul meu ziua trecută, o doamnă tînără care eu cred că este o doamnă frumoasă. . . Și ea este o femeie căsătorită, are un copil. Și micuța femeie a venit acolo afară. Oamenii au venit jos pe drum să lucreze ceva, și această doamnă micuță a ieșit acolo afară îmbrăcată cu hăinuțele acelea mititele, era oribilă.

168 Acesta este un discurs îngrozitor de Ziua Mamei. Dar, fratele meu, lăsați-mă să vă spun ceva. Mamă, mergi înapoi să fii mamă din nou!

169 Chiar pentru un băiețuș mititel care vizita cartierul nostru, a venit înăuntru și ne-a spus despre ea, “Uitați-vă acolo afară!”

Am zis, “Păi, asta-i nimic.”

170 Femeia este o femeie frumoasă. Eu nu zic că ea este depravată. Dar, treaba despre aceasta este, că acolo este un duh de obscenitate, murdar peste ea, care o face să facă aceasta, și ea nu o știe.

171 Ce în lumea asta ar vrea o mamă, sau oricare, să-și îmbrace hăinuțele acelea murdare, și să se întindă afară în fața bărbaților? Tu ești frumoasă, soră. Tu ești frumoasă, mamă. Eu îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru voi. Dar, voi sînteți frumoase, dar voi nu aveți Duhul Sfînt acolo să protejeze acele moraluri. Ar fi fost mai bine dacă voi erați așa de urîte încît nimeni să nu se uite la voi, și să mergeți în Cer. Asta-i corect. Asta-i adevărat. Fiți atente ce faceți; acele moraluri.

172 Acum, ceea ce este, Diavolul a intrat și el a spus oamenilor aceste lucruri. El a intrat în predicatori; el se modelează după Hollywood. Fetele și tinerele—tinerele doamne, ele se modelează după Hollywood. Cele mai bune din lucrurile pe care ei le au în țară astăzi, cele mai moraliste pe care le puteți auzi, este despre care vorbesc la convorbirea radio.

173 Ceva femeie bătrînă ca Miss Kay Starr, nimic împotriva ei; dar să vezi o femeie bătrînă, în vîrstă de cincizeci de ani, și totul, cu hainele ei toate împinse afară pe ea, de parcă a fost turnată într-un sac de făină. Eu nu spun asta ca o glumă, deoarece eu vorbesc împotriva acelor lucruri. Dar o femeie să acționeze în felul acesta, și să se ridice și să fie un exemplu pentru o femeie tînăra Americană, aceasta este o cădere pentru națiunea noastră. [Fratele Branham bate pe amvon de cinci ori—Ed.] Acesta este Diavolul.

174 Oameni ca Arthur Godfrey și ceilalți alergînd pe aici, făcînd lucrurile pe care le fac ei, și cel mai văzut om în țară în felul acesta, și, păi, este o dizgrație.

175 Aleluia! Eu spun asta pentru că eu simt că Duhul Sfînt este aici. Invația continuă, doar bîntuie de la casă la casă, din loc în loc, de la biserică la biserică, de la om la om.

176 Copii, în Numele lui Isus Cristos, ridicați-vă cu ținuta morală a trezirii și a Domnului Isus Cristos, și ziceți, “Eu voi lua calea cu cei puțini disprețuiți ai Domnului.” Da, domnule. “Eu voi fi o mamă adevărată.” “Eu voi fi un tată adevărat.”

Cînd întreaga lume, și totul în jur, totul în
jurul sufletului meu cedează,
Atunci El este toată speranța și sprijinul meu.
Căci pe Cristos, Stîncă solidă, eu stau;
Toate celelalte terenuri sînt nisipuri
mișcătoare,
Toate celelalte terenuri!

¹⁷⁷ Ce a cauzat toată treaba aceasta? Ce i-a determinat pe predicatori să acționeze în felul acesta? Ce i-a făcut pe predicatori să profetească această minciună la oameni?

¹⁷⁸ De ce a făcut aceasta, cu ani în urmă, că voi oamenii Metodști. . . Cînd bătrînul John Smith a fost dus la amvonul lui, să predice Evanghelia, și el a predicat o predică scurtă de patru ore. Și el a zis, “Necazul despre aceasta este, că mi se rupe inima.” El a zis, “Fiicele Metodiste poartă chiar inele pe degetele lor.”

¹⁷⁹ Și, astăzi, ele sînt îmbrăcate cu pantaloni scurți și haine micuțe murdare. Și ele vor fi perfect goale, în alții cinci ani, dacă nu se face ceva. [Fratele Branham bate pe amvon de trei ori—Ed.] Ce s-a întîmplat cu voi predicatorilor Metodști, voi Campbeliștilor, voi Bapțiștilor? Da, domnule. Acesta este Diavolul, și-a aruncat jos puterile lui, și el își are drăcușorii lui aici.

¹⁸⁰ Și voi nu vă dați seama de aceasta, voi fumați țigări, voi femeilor, și faceți în felul cum o faceți acolo afară, și beți și vă purtați ușuratic în felul cum o faceți. Voi nu vă dați seama că vă otrăviți sistemul vostru, și ruinați generațiile întregi care vor urma după voi, dacă există un astfel de lucru. Optzeci și cinci la sută mai multă șansă de a lua cancer, prin fumarea țigărilor, și voi dinadins mergeți chiar în ele. Iar bisericile susțin aceasta.

¹⁸¹ În mari biserici Baptiste de aici, recent. Eu lovesc pe Bapțiști. Eu am un drept să fac asta; ei cumva se înclină pe partea din care eu am venit. Dar cînd ei au trebuit să dea o pauză între școala Duminicală și serviciul de predicare, astfel ca păstorul și ceilalți să poată să meargă afară și să fumeze, și strada era aliniată cu bărbați și femei care fumau țigări. Diavolul a făcut aceea. Asta-i adevărat.

¹⁸² Apoi, aici în propriul nostru oraș, unul dintre cei mai remarcabili predicatori ai noștri, chiar jos aici în New Albany, la acest teren de joc, în care unul dintre cei mai remarcabili predicatori ai noștri din oraș dirijează un program de dans popular, să aducă bărbați și femei pe platforme.

¹⁸³ Nu contează ce spune lumea, nu-mi pasă cum încercați să vă măguliți în jurul acesteia; frate, nu există nici un om cu sînge roșu care să se tragă spre soția altui om, și să se simtă la fel. Voi știți că acesta este adevărul.

184 Ei ne-au luat femeile noastre, și le-au dezbrăcat; acolo afară în birouri, și conducând taxiuri, și în sus și-n jos pe stradă. Unde, ele s-ar cuveni să fie acasă, în spatele sobei, să gătească, și să pregătească mesele.

185 Ce este aceasta? Acesta este Diavolul. Invația se desfășoară. Eu nu spun nimic despre *acest* individ sau *acel* individ. Eu spun că acestea sînt duhuri necurate care-i stăpînește pe oameni, conducîndu-i chiar în aceasta. Invația Statelor Unite!

186 Răsturnarea bisericii! Biserica este răsturnată de către Diavolul. Acolo în urmă. . .

187 Ei iau un băiat sus acum, cînd el vine la un seminar, primul lucru care el trebuie să-l învețe este să-și obțină diplomele lui. El trebuie să ia psihologia. El trebuie să ia teologia. El trebuie să predea, să obțină tot felul de lucruri îndoctrinate în el. Dacă el nu are o educație într-adevăr bună, dacă el nu este deștept și luminat cît poate el să fie, atunci ei îl dau afară; el nu se poate califica. Ce are el de făcut? Să meargă afară aici și să prezinte un mic discurs politic, așa cum a fost, un discurs de politică a bisericii, la un grup de oameni, o grămadă de bărbați și femei muribunzi.

188 O Dumnezeuule, trimite-ne ceva oameni de modă veche, cu savoare care nu deosebesc A de B, care cunosc Puterea învierii a Domnului Isus Cristos, care vor predica pocăința, și trimit bărbați și femei la altar, să iubească pe Domnul Isus. [Porțiune goală pe bandă—Ed.]

189 Aceasta este o cădere. El a invadat seminarele. El a invadat bisericile. El a despoiat femeile noastre. El a adus pe bărbații noștri într-un loc încît nu poți să le spui nimic. Și bărbați și femei, eu cred. . .

190 Voi ziceți, “Păi, femeile!” Da, și voi bărbaților care veți permite soțiilor voastre să facă asta, aceea arată din ce sînteți voi făcuți. Aceea este întocmai exact. Cu certitudine. Aceasta este o dizgrație. Aceasta este compătitor.

191 Și apoi jos la predicator. Predicatorul stă la platformă, astăzi, de un modern am-. . . amvon. Stă înăuntru acolo, cu oamenii lui înaintea lui, și predică despre fiecare lucrușor vechi din lume în afară de pocăință și păcat, și crucea aspră a lui Cristos. Da.

192 Cînd voi puneți faptele jos; oamenii vin să vă asculte, în serviciul evanghelistic. Tu încerci să aduci lucrul și să predici Evanghelia, și să-i faci pe oameni să se pocăiască și să-i aduci afară; ei vor exploda și ies afară, ei, “Nu trebuie să aud Aceasta.” Nu, ei nu trebuie. Dar, fraților, ei o să trebuiască să se pocăiască sau să piară.

193 Demoni! Voi mergeți la școală; aceasta a invadat școala. Priviți în jur, prin țară astăzi. Priviți aici, voi oamenii, voi Protestanți. Priviți, există patru mari școli Catolice și lucruri, zidite astăzi. De ce este aceasta? Voi lăsați barele în jos.

194 Nimic împotriva Catholicismului, deși eu nu cred în el. Eu sînt strict un Protestant. Aceea este exact corect, și pot dovedi că ei nu. . . Voi nu vă puteți certa cu ei. Ei spun, "Nouă nu ne pasă ce spune Biblia. Noi știm ce spune biserica."

195 Dumnezeu este în Cuvîntul Său. [Fratele Branham bate pe amvon de cinci ori—Ed.] Aici este unde este Dumnezeu.

196 Dar unii dintre Catolici, ținîndu-se de biserica lor, vă va face să vă rușinați de voi, ca un Protestant. Dacă voi măcar v-ați ține de Biblie, așa cum se țin ei de biserică! Asta-i adevărat. Dar, ei sînt greșiți. Eu pot să spun asta sub autoritatea Dumnezeului Atotputernic, că, ei sînt greșiți. Absolut.

197 Și voi Protestanții sînteți greșiți, în felul cum o faceți, deoarece, căci voi de fapt cunoașteți mai bine, și voi o faceți. Asta face din voi un fățarnic. Sigur, aceasta este invazia; bisericile decad. Și acum în loc de. . .

198 Biserica, încercînd să facă biserica frumoasă, zidesc o biserică mai mare, pun mari spirale pe ea, orgi mari mărețe, și pun fiecare lucru încercînd să se modeleze ca biserica Catholică. [Fratele Branham bate pe amvon de cîteva ori—Ed.] Voi nu vreți să vă modelați ca biserica Catholică, dacă ea este condamnată să meargă la nimicire. Căci, asta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL, ea este condamnată să meargă la nimicire. Iar voi sînteți un model după ea, voi vă duceți cu ea.

199 Dar ceea ce avem noi nevoie astăzi nu este o biserică mare, o spirală mare; este un altar de modă veche unde păcatele sînt arse, sub rugăciuni consacrate ale bărbaților și femeilor care iubesc pe Domnul Isus Cristos. Voi știți aceasta. Asta este ceea ce avem noi nevoie. Ascultați-mă, prieteni. Ascultați-mă. Aceasta este dragoste.

200 Timpul meu s-a dus. Mie îmi place doar să zăbovesc asupra acesteia, unde. . . Eu o voi relua, puțin mai târziu, invazia aceea, unde a mers ea. Acesta a invadat. Acesta a invadat națiunile noastre. Acesta a invadat Statele Unite.

201 Acum amintiți-vă, eu nu am votat niciodată în viața mea; vedeți, eu am zis. . . cu ce să mă laud. Acela este dreptul meu de naștere American dacă eu vroiam să o fac. Dar mă gîndesc prea mult la prietenii mei, ca să-i pun acolo. Priviți, eu i-am văzut mergînd acolo înăuntru ca oameni buni, și ies afară ca escroci, și eu nu vreau aceea.

202 Eu am un singur lucru. Eu sînt aici să zidesc o platformă pentru o Persoană Care este candidatul, și acela este Isus

Cristos, și numai El. Eu îmi dau timpul pentru El. Asta-i adevărat. Dacă eu pot să îndrept biserica, restul lumii va purta grijă de ea însăși. Asta-i adevărat.

²⁰³ Dar lăsați-mă să vă spun, când Dl. Roosevelt. . . Omul este mort. Să se odihnească; eu cred că se odihnește. A venit înăuntru, și a candidat în trei sau patru termene, și a preluat doar o dictatură preliminară. Eu vă pot dovedi, aceea în Scriptură, unde Aceea a spus că aceasta va avea loc. Asta-i adevărat. Noi nu mai avem constituție. Ea este ruptă în bucăți. Fiecare lucru este cu totul superficial. Republicanii sînt tot atît de răi. Aceasta este șase din unul, și o jumătate de duzină din celălalt.

²⁰⁴ Căci, fiecare împărăție va fi zdrobită, dar Împărăția lui Isus Cristos va rămînea și va domni pentru totdeauna. Asta-i adevărat. Pe. . . Daniel a văzut Stîncă tăiată din munți, și a lovit lumea politică acolo în urmă și a zdrobit-o într-un praf măcinat în felul acesta, ca și grîul pe aria de treierat în timpul verii. Dar Stîncă aceea a crescut într-un munte mare care s-a întins peste cer-. . . a umplut toate cerurile și pămîntul. Asta este.

²⁰⁵ Lumea politică este dusă. Națiunea noastră este falită. Voi amintiți-vă asta, că Fratele Branham a zis că, AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Națiunea noastră este dărîmată. Ea nu se va ridica niciodată. Ea este dusă, ca tot restul națiunilor. Ea este cea mai măreață națiune din lume, care stă astăzi, dar tocmai sămînța Diavolului a fost plantată în inimile oamenilor; cum a venit ea în Hollywood, cum a mers ea afară în oameni, și a început la aceasta. Și voi nu le puteți spune nimic.

²⁰⁶ Puneți un Președinte acolo care va încerca să închidă whiskey-ul, și să nu aibe prohibiția, vedeți ce s-ar întîmpla. El ar fi împușcat, în două ore după ce el a ajuns acolo înăuntru. Sigur, el nu poate suporta aceasta; întreaga lume este împotriva lui. Da, domnule. Voi nu ați putea să o faceți.

²⁰⁷ Ea este dusă. Ea este invadată, și duhul comunismului a preluat-o.

²⁰⁸ Mergeți la școlile noastre astăzi, priviți la copiii noștri de școală. Micuții noștri copilași care merg la școală, voi doar ar trebui să știți ce se petrece. Fetițele jos aici în școli, și lucruri ca acelea, la vîrsta de patrusprezece și cincisprezece ani, mama lor le-a trimis la școală, ruinate moral, mintal, pasionați de droguri, pătimași de droguri, pufăitoare de țigări, și fiecare lucru ca acela; și o vîrstă mititică, copii micuți uite așa. Aceasta ar fi tot așa de greu să găsești o virgină între unele din ele cum ar fi să afli un ac în căpița cu fin, unde ele au întîlniri cu pătura cu băieții, și se întind pe malurile acestor rîuri și prin toate celelalte locuri.

209 Și eu vă pot dovedi aceasta, prietenii mei. [Fratele Branham bate pe amvon de trei ori—Ed.] Eu nu aș spune aceasta în amvon dacă eu nu aș ști despre ce vorbesc. Despre școli chiar aici în județele noastre—noastre, chiar înăuntru aici în aceste județe, despre îmbrăcămintea acelor domnițe, nu știu. . . le spun mamelor lor că ele merg în diferite locuri, și se întâlnesc cu băieți și chiar prostituează pe străzile din Louisville, (ce este aceasta?) și cîntă în coruri.

210 Deoarece, ele au puțină Evanghelie veche socială stînd acolo, unde predicatorii stau și vorbesc despre lucruri mărunte neînsemnate, și povestiri mititele din Biblie, sau ceva de felul acesta, în loc să predice pocăința și să aducă pe bărbați și femei la altar.

211 Tăticul ei pășește înăuntru seara și își aprinde trabucul, ia un pahar de bere, și șade jos și-l bea. Mama este afară, pînă la timpul zilei cu o grămadă de femei la ceva partidă de cărți, ceva socială ca aceea. Cum vă puteți voi aștepta să fie copilul altceva?

212 Priviți, în ambianța în care trăiți voi, aceea este ceea ce sînteți.

213 Voi luați o fetiță mică, un băiețuș mititel, și-i puneți aici afară, și lăsați-i să locuiască cu cineva. Voi luați un om, eu pot lua pe băiatul meu, să-l las să fie afară pentru o zi cu cineva; eu să vin înăuntru, eu pot spune întotdeauna cu cine a fost el. Cu certitudine. Priviți, mediul acela, acel spirit îl prinde.

214 Voi mergeți într-o biserică, unde oamenii toți. . . voi mergeți în bisericile cu Duhul Sfînt, sau bisericile Penticostale, cum le numesc ei. Lasă pe fiecare să fie. . . Oh, ei aleargă și își smucesc capul înainte și înapoi, pastorul o face; urmăriți toată biserica începe să facă același lucru. Lăsați ca omul, oamenii, să se ridice și—și doar să se comporte teribil, sau una alta; urmăriți întregul lucru că face aceea. Mergeți într-un loc unde pastorul este foarte rigid și rece; urmăriți că întregul grup o face. Voi veniți în atmosfera aceea.

215 Voi luați un om care este un om bun moral, și lăsați-l să se căsătorească cu o femeie mică care nu valorează zece cenți; nu este mult pînă cînd nici el nu valorează zece cenți. Asta este ce i s-a întîmplat lui Ahab. Luați tot la fel, vice versa, lăsați ca o femeie mică drăguță să se căsătorească cu un om bătrîn care nu valorează zece cenți; primul lucru care-l știți, ea face același lucru pe care-l face el.

216 Cum aș putea eu merge, în această dimineață, și să arăt cu mîinile mele spre casele dezbinat și lucruri ca acelea, unde mame micuțe drăgălașe dau de un tată bețiv, și lucruri ca acelea, și se gîndeau că ele puteau face ceva cu ei, și acum toți mama și toți aceia beau și merg înainte. Acesta este mediul.

217 Ce este aceasta? Acesta este Diavolul. Acesta este Diavolul, invazia. El s-a întins în această națiune, ca un leu răcnitor. El s-a așezat aici jos în cel mai bun loc pe care l-au avut ei, în Hollywood. El a zis, “Eu pot aduce filmele aici pînă cînd vine televiziunea, atunci eu îi voi prinde.” Și el s-a așezat acolo jos.

218 Și oamenii bisericii, în loc să închidă filmele și să nu-i lase pe copiii lor să meargă, ei le dă zece cenți pe Duminică după-masă și-i trimit acolo jos, astfel ca ei să poată avea o partidă de cărți socială, să fie afară singuri și să mîne în jur. Oh, ce dizgrație! Acum ei doar pornesc televizorul și privesc toate prostiile murdare, putrede care există în lume, în acesta. Asta-i adevărat.

219 Eu nu am nimic împotriva filmului. Eu nu am nimic împotriva televizorului. Aceasta este treaba putredă care este pe el. Aceea este ceea ce este. Dacă l-ați fi păstrat moral, el ar fi trebuit să stea moral.

220 Voi nu ați putea vinde pantofi închiși de modă veche aici în oraș, astăzi, deloc. Femeile nu-i vor. Ele vor cu degetele afară din ei. Restul femeilor fac aceasta. Asta-i adevărat.

221 Cînd voi mergeți la biserică, voi nu le puteți vinde religie de modă veche, deoarece, cealaltă femeie, ea nu vrea să aibe nimic de a face cu aceea. Nu, domnule. “Și nu este nevoie ca eu să merg acolo jos. Eu doar cred, asta-i tot ce este de aceasta.” Oh, frate, Diavolul crede, de asemeni. Asta-i adevărat. Voi vă pocăiți sau pieriți.

222 Acum, îmi pare rău; nu, mie nu. Nu, mie nu. Nu, eu o iau înapoi. Eu iubesc pe oameni. Dar eu—eu vă iubesc prea mult să vă văd că mergeți într-o plonjare cu capul înainte în felul acesta. Dacă va voi Dumnezeu, eu o voi relua puțin mai tîrziu în această săptămînă.

223 Acum, către voi mamele care sînteți mame, doar un cuvînt către voi înainte de a merge. Dumnezeu să vă binecuvînteze. Voi creșteți copiii voștri corect.

224 Noi vom relua această invazie; noi încă trebuie să intrăm în cămine, și o mulțime de locuri, școlile, și afară în locuri cu aceasta. Noi o vom relua.

225 Dar, invazia Statelor Unite, Diavolul a preluat-o. Să nu vă temeți de Rusia. Rusia nu are nimic de a face. Noi o facem noi înșine, propria noastră putreziciune chiar între noi. Asta-i adevărat.

226 Voi știți, Statele Unite are mai multe cazuri de divorț decît tot restul lumii; mai multe divorțuri. Gîndiți-vă la aceasta. Este asta oribil? Maternitatea a fost călcată. Mamele nu mai stau acasă cu copiii lor, cum obișnuiau ele. Ele trebuie să aibe un serviciu.

227 Aici zilele trecute, un anumit vânzător de alimentară din acest oraș, a vorbit cu mine despre aceasta. Femeile acestea care lucrează în aceste uzine publice, aceste femei tinere căsătorite cu o grămadă de copii mici. Ele au îngrijitoare care au grijă la bebelușii lor. Ele lucrează în aceste locuri publice. A zis, “Acolo erau două din ele stînd acolo, . . . ? . . . care au ajuns concediate, la lucrările lor publice, au zis, ‘Nu vă îngrijorați. Noi ne vom descurca, oricum.’”

228 Oh, o astfel de oră de prostituție se apropie! Sigur. Diavolul deja le-a spus că ele sînt șeful casei. Ele își vor face felul lor propriu. Ele vor face ceea ce ele doresc. Și voi scoateți aceasta afară din ele, dacă puteți.

229 Există numai un singur lucru care poate să scoată aceasta din ele, acela-i altarul, înaintea lui Isus Cristos, o religie de modă veche, cu șuvoi de lacrimi care le vor frînge inimile și le sfișie în bucăți, și le face ceea ce ar trebui să fie. Asta-i adevărat.

230 Ei pot să creadă că eu sînt doar un bătrîn excentric. Dar în ziua în care tu mori, fratele meu, soră, tu îți vei da seama că eu ți-am spus Adevărul. Asta-i adevărat.

231 Ea se desfășoară, invazia, ceasul este aici. Acum, da, un ceas de decizie, de asemeni, un ceas de decizie; nu să vii la biserică, ci un ceas de decizie dacă tu urmează să slujești pe Cristos sau stai căldicel în biserica ta. Și asta-i adevărat.

232 Există mulți membri de biserică. Dacă toți mem-. . .sau oamenii din America care pretind să fie Creștini, ar fi Creștini reali, Creștini născuți din nou, frate, noi am fi așa în siguranță cum ați fi în Cer, aproape. Necazul mortal, da, domnule, bolile ar părăsi țara, toate celelalte.

233 Nu ar fi frumos să vii în jos pe stradă și să vezi unde o doamnă vine pe acolo, și un bărbat, “Ce mai faci, soră? Bună dimineața, frate”? Merge în jos, nu există. . . Voi nu aveți nici o grijă în lume. Totul este doar minunat și excelent. Și omul vine la colțul străzii; în loc să încerce să treacă peste tine, el s-ar opri, “Toate bune, frate. Toate bune, tu ai avut. . . Oh, tu ești înaintea mea,” voi vedeți, doar preferă. . . Nu ar fi aceea minunat? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Noi o să avem aceasta, dar aceea este în Mileniu, frate. Ziua doar vine. Asta-i adevărat. Astfel acum noi nu sîntem. . .

234 Eu am stat în cartierul nostru, aici zilele trecute; nimic împotriva cartierului nostru, dar eu pot observa copilașii noștri. Soția plîngea. Un anumit doctor din acest oraș, fetița lui umbla în jur cu fetița mea, și ele s-au iubit una pe alta; pînă cînd ei au aflat că numele ei era Branham, și ea era copilul lui Rev. Branham. Aceea a stabilit-o. Fetița aceea nu a mai putut merge cu fetița mea. “Doamne,” m-am gîndit, “păi, bine.”

235 Unii din vecinii micuți au alergat acolo, zicînd, “Păi, aceasta era în regulă.” Astfel, ei au mers la pastorul lor. Să nu mi spuneți. Voi știți, eu—eu am un fel de a cunoaște o mulțime de lucruri, vedeți voi. Astfel ei—ei au mers la pastorul lor, și au zis, “Tu știi, există un om care locuiește în cartierul nostru, este așa de bun cu copiii noștri.” Au zis, “El este Rev. Branham. El îi ia, îi cară în camioneta lui veche, și-i duce afară.”

236 A zis, “Păi,” [Fratele Branham își drege gîtul—Ed.] “noi nu avem nimic împotriva Rev. Branham. El este în ordine, dar, voi vedeți, el doar este o clasă deosebită de oameni de cum sintem noi.” Vedeți? “Noi, eu—eu aș vrea ca voi să nu fiți. . . voi știți, eu nu aș vrea cumva să. . . Voi vorbiți cu ei, și fiți prietenoși, dar doar să lăsați ca acela să fie capătul.”

237 Oh, frate! Soția mea stătea acolo, plîngînd. Eu am zis, “Scumpo, există o linie de separare. Cît despre mine și casa mea, noi vom sluji Domnului.”

238 Chiar dacă toată lumea dă o cale; totuși Isus Cristos! Dacă eu trebuie să fiu numit un fanatic, dacă eu trebuie să fiu ocolit de rudenia mea, semenul meu, și lucruri ca acelea, eu încă îl aleg pe Isus Cristos. Mă țin de mina neschimbătoare a lui Dumnezeu. Cînd prietenii pămîntești te părăsesc, totuși mai aproape de El să te lipești. Ține-te de El.

239 Dumnezeu, lasă-mă să predic ca niciodată înainte. Lasă-mă să predic la omul muritor, ca un om muritor, eu însumi. Lasă-mă să predic oamenilor de parcă eu nu mai am o altă predică să predic. Lasă-mă să-i conving să vină la altar, cu fețe strigătoare, cu lacrimi; să meargă înapoi acasă să trăiască ca Creștini, și să locuiască în cartierul lor. Să oprească toată joaca aceasta de aici și alergări în jur, și sărînd și agitîndu-se; și acționînd în *acest* fel, și explodînd la *aceasta*, și mergînd pe *acolo*. Oh, să nu faceți asta. Acela-i Diavolul. Acele duhuri de demoni vin peste Creștini.

240 Amintiți-vă, predicatorii aceia de acolo jos, ei erau profeții aceia. Ei erau profeți. Ei erau oameni religioși care ofereau o jertfă. Ei erau tot așa de religioși ca și învățătorii din această zi, dar, frate, ei erau la o mare depărtare de la cunoașterea adevărului.

241 Nu vedeți voi cît de religios este Diavolul? Diavolul nu este nici un anti-, lucru mare măreț ca și comunismul, totul împotriva Creștinismului. Acela nu este. Acela este doar totul de la Diavolul, sigur, dar acesta nu este anticristul. Anticristul este foarte religios, foarte religios. Acesta a fost un duh religios care l-a răstignit pe Isus. Aceasta a fost întotdeauna o lume religioasă, un popor religios, care răstignește. Poporul religios era acela care era împotriva adevăratului Cristos. Profeții

religioși erau aceia care erau împotriva lui Mica. Oamenii religioși din ziua aceasta sînt cei care sînt împotriva Mesajului lui Dumnezeu.

²⁴² Amintiți-vă, eu v-am avertizat. Eu v-am spus. Eu nu vorbesc așa de mult despre Catholicism, și Baptiști și Metodiști; eu vorbesc doar despre oamenii care sînt oamenii sfințeniei, chiar în jos prin aceste rînduri aici. Priviți la ea astăzi, cum a venit dincoace și stă în dramă. Oh, doamne! Eu o să intru în aceasta, cîndva. Și inima mi se frînge în mine.

²⁴³ Stînd acolo sus cu un banjo vechi, bătînd acel banjo vechi, și strunind o vioară veche ca aceea, “Este acesta cowboy din Texas *Așa-și-așa?*” Eu nu am nimic împotriva celui om; dar aceea aparține acolo afară în lume acolo afară. Asta-i adevărat. Eu mai degrabă aș sta, frate, cu nici măcar un lucru, și să nu știu nimic deloc, ci doar să stau și să-mi ridic mîinile și să zic, “Isuse, ține-mă lîngă cruce.” Da, domnule.

Crucea consacrată eu o voi purta,
Pînă moartea mă va elibera,
Apoi merg Acasă, să port o coroană,
Căci acolo este o coroană pentru mine.

²⁴⁴ Către voi mame micuțe de aici în această dimineață, care sînteți mame adevărate, și eu știu că sînt multe din voi; eu cred, că fiecare din voi. Lăsați-mă să vă spun ceva. Dumnezeu să vă binecuvînteze. Voi sînteți a cincia Evanghelie, cred eu. Lăsați-mă să vă spun ceva acum pentru copiii voștri, doar un lucru mic. Deoarece, Fratele Neville va predica probabil despre . . . despre mamă deseară, sau oricine, unul din noi care va predica, în regulă, despre mame. Dar, ascultați, lăsați-mă să vă întreb ceva.

²⁴⁵ Amintiți-vă, cînd Moise era un copil mic, aceasta a fost o mamă care i-a dat instruirea lui. Ea era o mamă evlavioasă care l-a luat pe micuțul Moise pe genunchii ei, și a zis, “Moise,” l-a învățat tot. El a fost învățătorul ei sau . . . Ea a fost învățătoarea lui, mai degrabă, sub Faraon, și a spus acum aceste lucruri. A zis, “Moise, într-o zi tu urmează să izbăvești pe copiii lui Israel. Tu ești băiatul care ești chemat. Păstrează-te curat și fără pată de la lume, căci tu ești acela. Tu ești acela.”

²⁴⁶ Nici un alt loc nu cunoaștem, unde el a mers vreodată la vreun seminar, nici o învățătură deloc, el să obțină vreodată. El a stat chiar în palatul lui Faraon, care era un păgîn; dar mama lui l-a învățat. [Fratele Branham bate pe amvon de trei ori— Ed.] Aceea era o mamă adevărată. Ea l-a învățat percepțele Domnului. Ea i-a spus cum trebuie el să fie sfînt. Ea i-a spus ce și cum trebuie el să trăiască, și cum, ce trebuie să facă Dumnezeu, să facă pentru el. Și aceasta a stat lipit de Moise toate zilele vieții lui.

247 Și orice mamă bună, adevărată, loială care își va lua copilașii ei mici, în loc să-i trimită la cinematografe și dansuri, și așa mai departe în acest fel, și ea îi va pune în poala ei și-i va învăța despre Domnul Isus Cristos!

248 Aici zilele trecute, eu vorbeam cu o mamă la telefon. Și mama a zis, "Oh, Frate Billy," ea a zis, "sărmanul meu băiat este în necaz." A zis, "Oh, în ce necaz este el!"

249 Eu am zis, "Da, eu știu despre asta, soră, dragă." Și ea a zis, "El poate fi greșit. Eu nu știu." A zis, "Unul spune *aceasta* și unul spune *aceea*. Eu nu știu. Dar," a zis, "nu contează dacă el este greșit sau corect, eu îl iubesc." Ia te uită, "eu îl iubesc."

250 El a zis mamei lui, a zis, "Eu am fost așa de amăgit de *aceasta* și *aceea*." A zis, "Mamă, eu cred că tu ești cam singura iubită pe care o am într-adevăr; o femeie care este devotată pentru mine, și ține la mine." Acea este dragostea mamei. Acea este o mamă adevărată care-și va pune brațele în jurul copilului ei. Indiferent dacă el este corect sau greșit, ea merge drept înainte la el. Și dacă Dumnezeu... Dacă o mamă se poate gândi astfel despre copilul ei, cu atât mai mult Dumnezeu se va gândi astfel despre ai Lui! Voi vedeți? Voi stați drept cu El. Mergeți drept.

251 Și acum lăsați-mă să vă spun de o altă mamă, chiar repede, în Biblie, înainte să încheiem. Acolo era o mamă numită Irodiada. Ea a învățat-o pe fiica ei să danseze step. Ea vroia ca ea să fie populară. Și ea a dansat înaintea împăratului, și a cerut capul lui Ioan Botezătorul. Noi avem mărturie despre șaptezeci din urmașele ei, această fetiță care a dansat înaintea... fiica Irodiadei a dansat înaintea lui Irod; șaptezeci din urmașele ei, ele fie că au murit prostituate sau pe galere.

252 O mamă a învățat-o pe a ei lucrurile lumii; cealaltă mamă l-a învățat pe al ei lucrurile lui Dumnezeu. Unul a devenit un mare conducător și un biruitor, nemuritor printre oameni astăzi; iar cealaltă este stricată și în iad, și a dus mii de mii cu ea. Vedeți ce vreau să spun? "Creșteți un copil în felul cum ar trebui să meargă."

253 Și eu desigur vă compătimesc pe voi sărmanele mame care ședeți aici cu trandafirii voștri albi. Există un Cer în care s-a dus o mamă, astăzi, unde o mamă bună de modă veche care a trăit pentru Dumnezeu, probabil că a trecut dincolo de perdea. Ea vă așteaptă pe voi să veniți. Asta-i adevărat.

254 Eu vă respect și vă onorez pe voi acolo cu trandafirii voștri roșii. Mama voastră, dacă voi vreți să faceți ceva pentru ea, să o faceți în trei sute șazeci și cinci de zile pe an. Mergeți la casa ei și oferiți rugăciune, și trăiți pentru Dumnezeu. Acela este lucrul care trebuie făcut. Și creșteți-vă copiii. Și când copiii voștri cresc, ei vă vor numi "fericită," după ce voi ați trecut

dincolo de perdea. Acela este adevăratul spirit de maternitate, spiritul real al zilei mamei. Ziua mamei este de trei sute șazeci și cinci de zile pe an.

²⁵⁵ Aceasta este ziua în care ei vînd flori și dau cadouri. Lumea face aceasta. Dacă aceasta trece, dacă lumea ar mai rămîne alți douăzeci de ani, ei vor avea zilele fiului, și zilele fiicei, și, sau zilele verișorului, și zilele unchiului, și toate lucrurile acelea în felul acesta, doar suficient să aducă lumea într-o fascinare comercială. Acea este chiar unde merge, chiar în iad, tot atît de tare cît poate să meargă, spre distrugere.

Dar, voi, Dumnezeu să vă binecuvînteze, este rugăciunea mea. Să ne rugăm.

²⁵⁶ Bunul nostru Tată Ceresc, așa cum noi privim în urmă, în această dimineață, cu mințile noastre, acolo jos în urmă, cu cîteva sute de ani în urmă, cînd acolo a stat Iosafat stînd acolo alături de Împăratul Ahab. Și un duhuleț jos în inima lui, încă rămas de la Dumnezeu, deși el a făcut o greșală, i-a spus, zicînd, “Aceasta este greșit. Aceasta este greșit. Aceasta nu este curat. Aceasta nu este sfînt. Profetul a spus că aceste lucruri nu puteau merge înainte în felul acesta.” Și micuțul Foc al lui Dumnezeu l-a trezit.

²⁵⁷ Și apoi Tu ai avut pe cineva să răspundă Focului acela mic, care era Mica, profetul adevărat al lui Dumnezeu. Deși el ar fi putut veni acolo sus îmbrăcat în zdrențe, deși el ar fi putut veni acolo sus disprețuit, și toți aceia uitîndu-se la el de parcă o grămadă de lupi se uitau la un miel. Dar el a spus adevărul, deși el a trebuit să fie lovit în față, deși el a trebuit să fie aruncat în temniță și să mănînce pîinea și apa întristării. Dar, totuși, cuvintele pe care el le-a zis s-au împlinit, căci Tu ai fost cu el.

²⁵⁸ Dumnezeule, admite, astăzi, iar noi privim jos în această Biblie. Noi privim la cărțile bisericii, decalogurile, și așa mai departe, ale bisericilor, ritualurile, și vedem cum ele fac *aceasta, aceea, sau cealaltă*. Dar lasă-ne să privim în acest Cuvînt adevărat de aici, și să vedem ce a spus El. “Fără sfințenie, nimeni nu va vedea pe Domnul. Urmăriți pacea și sfințirea, care, fără de care, nimeni nu va vedea pe Domnul. Cel ce iubește lumea, sau lucrurile lumii, dragostea lui Dumnezeu nu este în el.”

²⁵⁹ “În zilele din urmă vor veni vremuri primejdioase. Oamenii vor fi iubitori de sine, mîndri, lăudăroși.” Oh, acele lucruri mari, Doamne, care se întîmplă! “Încăpățînați, închipuiți, iubitori de plăceri mai mult decît iubitori de Dumnezeu; învățînd pe oameni învățăături ale—ale oamenilor în loc de poruncile lui Dumnezeu; avînd o formă de evlavie, și negînd Puterea Duhului Sfînt” să facă un om să fie umplut de Duhul, să-l facă să se bucure, să-l facă să-i curgă lacrimile din ochi,

să-l facă să meargă afară și să se roage pentru bolnavi, să-l facă să vorbească în limbi și să tălmăcească, să-l facă să profetească. Duhul lui Dumnezeu, Dumnezeu cel viu, ei doar L-au luat jos în ceva lojă sau ceva ca aceea, “Avînd o formă de evlavie, și tăgăduind Puterea din ea.”

²⁶⁰ O Dumnezeule, fie ca această mică audiență, din această zi, să se trezească repede, chiar acum, înainte să vină timpul sfîrșitului, și să o prindă în această stare. Fie ca noi să fim, reînnoiți noi înșine, așa cum a spus Biblia, “Ridicați-vă și cutremurați-vă. Și cereți vechea cale, care este calea bună; și cînd voi o aflați, umblați în ea.” Dumnezeule, admite ca noi să putem afla calea veche zgronțuroasă, cînd noi putem sta din nou împreună, cu sutele, și să ne unim mîinile noastre împreună și să cîntăm.

Eu voi lua calea cu cei cîțiva disprețuiți ai Domnului.

Eu am pornit înăuntru cu Isus, și eu trec dincolo.

Dumnezeule, ajută-ne să trăim asta și să fim asta!

²⁶¹ Binecuvîntează pe toate aceste mame scumpe care șed aici, Doamne; știind că ele sînt mame, ele însele, cu trandafiri albi, prinși de hainele lor, în această dimineață, ca o amintire despre o mamă bătrînă scumpă care a trecut dincolo de scenă. O Stăpîn al Vieții, binecuvîntează-le, Doamne. Și fie ca ele să fie binecuvîntate, de asemeni, și fie ca amintirile copiilor lor să fie cum este a lor cu mamele lor, dacă ea este dusă dincolo de perdea, la un Cer glorios. Admite aceasta, Doamne.

²⁶² Și într-o dimineață cînd viața se închide din venele noastre, iar suflarea noastră omite să mai vină la noi, perdeaua se va deschide înapoi; ea va veni jos, poate, la capătul Iordanului, să ne ajute să trecem. Oh, în ziua aceea glorioasă cînd noi pășim picioarele noastre acolo, unde nu va exista. . . Aerul nu va fi contaminat cu fum de țigări. Acolo nu va fi niciodată un bețiv pe stradă. Acolo nu va fi nici o prostituată. Acolo nu va fi niciodată păcat. Acolo nu va fi niciodată nimic de felul acesta. Dar, în slavă pentru totdeauna, noi vom trăi în pace cu Domnul nostru Isus Cristos și copiii noștri. Și, oh, ce zi minunată!

²⁶³ O Tată, în timp ce marele întuneric este în desfășurare, bătălia, și Diavolul invadînd țările, și invadînd amvoanele, invadînd bisericile, invadînd popoarele, invadînd întreprinderile, invadînd orașele, și școlile și casele; O Dumnezeule, ajută-ne să rezistăm, să tragem sabia repede și să luptăm pentru Dumnezeu, cum a făcut Moise și—și Leviții jos acolo cînd păcatul a fost în tabără. Ajută-ne, Doamne.

²⁶⁴ Iartă-ne acum, și binecuvîntează-ne. Și ține-ne smeriți, zdrobește-ne, Doamne. O Dumnezeule, Tu ai spus, “Cel ce

merge înainte, semănînd cu lacrimi, fără îndoială se va întoarce din nou, bucurîndu-se, aducînd cu el snopi.” O Dumnezeule, sfarmă-ne în bucăți. Modelează-ne, din nou, Doamne. Noi ne dăm prea mult afară din cale.

²⁶⁵ Eu sînt, însumi, Doamne, eu ajung la un punct unde mă gîndesc despre cît de mulți vor participa la adunarea mea. O Dumnezeule, eu vreau ca Tu să participi. Vino, Doamne! O Cristoase, vino Doamne! Sfarmă-mă; modelează-mă iarăși. O Doamne, să nu, niciodată să nu mă lași să-mi bag lucrurile acelea în mintea mea. Dumnezeule, depărtează-le de la mine!

²⁶⁶ Ajută-mă, Doamne, să predic, așa cum am zis, cu un timp în urmă, ca un om muribund către oameni muribunzi, știind că noi toți trebuie să ne înfățișăm cu Eternitatea. Noi trebuie să stăm înaintea Ta; cînd Tu nu ești în modul Tău plăcut, cînd Tu nu ești cu milă, cînd Tu stai fără milă; cînd Tu stai, mînios, ca să aduci judecată asupra națiunilor și a oamenilor care au respins și disprețuit dragostea Copilului Tău.

²⁶⁷ Dumnezeule, dă-mi milă cu El astăzi, ca în Ziua aceea eu să pot sta asigurat. Aș putea să plîng acum, dar Tu o vei șterge la o parte, în bucurie, la timpul acela, cînd Tu zici, “Intră în bucuria Domnului, care a fost pregătită pentru tine de la întemeierea lumii.” Dumnezeule, fii cu noi acum, și ajută-ne, noi ne rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Invazia Statelor Unite, Vol. 4 No. 12
(*The Invasion Of The United States*, Vol. 26 No. 1)

Acest Mesaj prin Fratele William Marrion Branham, original dat în Engleză Duminică dimineața la 9 Mai, 1954, la Tabernacolul Branham în Jeffersonville, Indiana, U.S.A., a fost luat de pe o bandă de înregistrare magnetică și tipărit neprescurtat în Engleză. Această traducere Românească a fost publicată în 1994 de către:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org